

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ»**

КАФЕДРА АДМІНІСТРАТИВНОГО І ФІНАНСОВОГО ПРАВА

Т.А. Латковська, О.С. Койчева, М.І. Сідор

ПОДАТКОВЕ ПРАВО

Навчально-методичний посібник

Освітня програма підготовки здобувачів вищої освіти другого
(магістерського) рівня в Національному університеті «Одеська юридична
академія»

Одеса – 2019

Авторський колектив:

Латковська Тамара Анатоліївна – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Чернівецького юридичного інституту Національного університету «Одеська юридична академія»

Койчева Ольга Семенівна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного і фінансового права Національного університету «Одеська юридична академія».

Сідор Михайло Іванович – кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного і фінансового права Національного університету «Одеська юридична академія».

Рекомендовано до друку

**Навчально-методичною радою Національного університету
«Одеська юридична академія» (протокол № 2 від 25 жовтня 2019 року).**

Рецензенти:

Касьяненко Любов Михайлівна – доктор юридичних наук, професор кафедри фінансового права Університету державної фіскальної служби України.

Якимчук Наталія Яківна – доктор юридичних наук, професор кафедри фінансового права Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Латковська Т.А., Койчева О.С., Сідор М.І. Податкове право: навчально-методичний посібник (для здобувачів вищої освіти денної форми навчання) / 2019. 62 с.

© Латковська Т.А., Койчева О.С., Сідор М.І., 2019

ЗМІСТ

Опис навчальної дисципліни	4
Теми лекційних занять.....	6
Теми практичних занять.....	29
Завдання для самостійної роботи.....	32
Питання для підсумкового контролю	38
Критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти	41
Шкала оцінювання	41
Перелік необхідної літератури	42
Додаток 1. Тестові завдання.....	53

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є податкове право, як провідна складова галузі фінансового права, що набуло особливого значення у зв'язку з переходом нашої держави до ринкової економіки, суттєвим скороченням державного сектору економіки та відповідно скороченням власних джерел фінансових ресурсів для забезпечення виконання завдань і функцій держави та місцевого самоврядування на належному рівні. Висока мобільність податкового законодавства свідчить про те, що держава ще знаходиться в пошуку оптимальних та справедливих моделей і механізмів оподаткування, які б забезпечували баланс публічних та приватних інтересів.

Належний рівень підготовки фахівців – юристів в галузі кримінальної юстиції є запорукою правового забезпечення законності у сфері правового регулювання оподаткування, досягнення цілей кримінального процесу, охорони фінансової бази держави та законних інтересів платників податків.

Мета вивчення навчальної дисципліни «Податкове право» полягає у формуванні серед здобувачів вищої освіти комплексного знання щодо предмету курсу, яке відповідає сучасним тенденціям розвитку податково-правових відносин в Українській державі.

Виходячи із мети вивчення навчальної дисципліни «Податкове право» та відповідно до вимог профілю освітньо-професійної програми, здобувачі вищої освіти повинні **вміти**:

застосовувати знання в практичних ситуаціях роботи правника у податковій сфері і розв'язувати складні задачі і проблеми, що потребують оновлення та інтеграції правових знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог;

проводити інноваційні дослідження в галузі правового регулювання податків;

пояснювати теоретичні та практичні аспекти виконання судових рішень та рішень інших юрисдикційних органів у податковій сфері;

здійснювати комплексний аналіз передумов та наслідків виникнення складних економічних явищ у галузі оподаткування для функціонування людини, суб'єктів господарювання та держави;

розв'язувати практичні задачі з захисту та представництва прав та законних інтересів учасників податкових правовідносин.

Рівень вищої освіти	Форма навчання	Тип	Курс	Семестр	Обсяг кредитів /год
другий (магістерський) рівень	Денна	О	1	1	2/60

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Вид навантаження	год
Кількість кредитів/год	2/60
Усього годин аудиторної роботи, у т.ч.:	30
лекційні заняття	14
практичні заняття	16
самостійна робота	30
Залік	+
Екзамен	-

ТЕМИ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ

Тема 1. Податкове право і податкові правовідносини

- 1.Поняття податкового права України, його структура, місце в системі права.
- 2.Поняття та зміст податкових правовідносин.
- 3.Виникнення зміна та припинення податкових правовідносин.
- 4.Податковий обов'язок: поняття та зміст.
- 5.Суб'єкти та учасники податкових правовідносин: їх права та обов'язки.
- 6.Контролюючі органи та органи стягнення.

Основний зміст

1.Поняття податкового права України, його структура, місце в системі права

З плином часу відбувається розширення предмету правового регулювання податкового права. Наприкінці минулого століття до предмету податкового права входили відносини, що виникають в процесі справляння податків. Серед сучасних дослідників особливу увагу вивченню податкового права предмет податкового права визначається як суспільні відносини щодо розподілу тягара публічних видатків серед членів суспільства, засновані на принципах рівності, всезагальності, економічної обґрунтованості, що мають організаційно-майновий характер, здатні існувати лише у правовій формі, складаються між суб'єктами, що наділені владними повноваженнями (публічними суб'єктами) та суб'єктами, що не наділені такими повноваженнями (приватними суб'єктами).

Податкове право – підгалузь фінансового права в силу того, що використовує загальногалузевий метод правового регулювання (імперативний). У даній підгалузі особливо яскраво виражена категоричність норми фінансового права. Категорії: зобов'язуючі, уповноважуючі, заборонні

Предмет податкового права спрямовано на формування грошових фондів. Податкові правовідносини виникають у зв'язку з виконанням конституційного обов'язку зі сплати податків. Податкові правовідносини – врегульовані фінансово– правовими нормами суспільні відносини, що виникають у зв'язку зі стягненням податків і зборів на території держави. У податкових органів права збігаються з обов'язками.

2.Поняття та зміст податкових правовідносин

Визначення предмета податкового права надає можливість з'ясувати особливості податкових правовідносин. Податковим правовідносинам, як різновиду публічних, властиві характерні риси останніх. Поряд із загальним рисами податковим правовідносинам притаманні й специфічні ознаки. Характерною ознакою податкових правовідносин, як різновиду фінансових, є

те, що вони виникають у процесі фінансової діяльності держави. У фінансових правовідносинах виражається сукупність грошових відносин, пов'язаних з мобілізацією, розподілом і використанням коштів державою та її органами, а також органами місцевого самоврядування з метою забезпечення виконання задач, які стоять перед ними на конкретному відрізку часу. По–перше, у публічних правовідносинах суб'єкт прийняття обов'язкових рішень не пов'язаний згодою сторони, якій вони адресовані, і, як правило, вони виникають усупереч бажанню іншої сторони. По–друге, суб'єкти публічного права жорстко пов'язані законами. У публічних правовідносинах діє принцип «можна тільки те, що дозволено» і встановлюється вичерпний перелік повноважень. По–третє, для публічних правовідносин характерним є позитивне зобов'язання, що передбачає покладення на суб'єктів публічного права обов'язку діяти у певному напрямку для досягнення визначеної мети. І, по–четверте, публічні правовідносини часто регулюються нормами–заборами, які окреслюють сферу неправомірної поведінки, застерігаючи суб'єктів від неї.

3. Виникнення зміна та припинення податкових правовідносин

Виникнення податкових правовідносин пов'язано з діяльністю органів державної влади і місцевого самоврядування щодо справляння до бюджетів податків і інших обов'язкових платежів, перелік яких визначений податковою системою.

Виникнення податкових правовідносин пов'язано з наявністю об'єкта оподаткування. Підставами припинення податкових правовідносин є:

- сплата податку – тимчасова підстава;
- ліквідація юридичної особи;
- вибуття об'єкту оподаткування;
- скасування податку;
- скасування реєстрації в якості платника податку з будь–якого податку.

У податкових правовідносинах, окрім контролюючого органу і платника податку, які є суб'єктами таких правовідносин, бере участь дещо ширше коло осіб, які є учасниками цих правовідносин.

Податкові правовідносини виникають у тому випадку, коли у платника податків з'являється об'єкт оподаткування. Вік і обсяг дієздатності не впливають на виконання податкового обов'язку.

4. Податковий обов'язок: поняття та зміст

Найчастіше податковий обов'язок ототожнюють з обов'язком зі сплати податку. Але це тільки частина його змісту. Дійсно, сплата податку являє собою реалізацію основного обов'язку платника податків і може бути розглянута як податковий обов'язок у вузькому розумінні. Однак податковий обов'язок у широкому розумінні включає:

- 1) обов'язок з ведення податкового обліку;
- 2) обов'язок зі сплати податків і зборів;
- 3) обов'язок з податкової звітності.

Податковий обов'язок у широкому розумінні можна диференціювати і за видовими обов'язками платника податків, що виникають по кожному податку чи збору. Сукупність подібних окремих обов'язків і складатиме комплекс податкових обов'язків платника податків або податковий обов'язок у широкому розумінні.

Обов'язок зі сплати податку чи збору виникає, змінюється чи припиняється за наявності підстав, установлених податковим законодавством. Важливо враховувати, що в податкових правовідносинах діє розширювальний принцип, принцип дозволеного поведіння, тобто такий, що охоплює сукупність дій, прямо запропонованих законодавчими актами про оподаткування. Водночас подібне положення закріплює і певні гарантії, встановлюючи рамки для контролюючих органів: підстави виникнення, зміни і припинення обов'язків платника податків як об'єкта контролю мають встановлювати тільки податкові закони.

5. Суб'єкти та учасники податкових правовідносин: їх права та обов'язки

Традиційно в теорії права розділяють суб'єкта права та суб'єкта правовідносин. У податковому праві можливо виділити суб'єктів податкового права, суб'єктів податкових правовідносин, суб'єкта податку та учасників податкових правовідносин. У податкових правовідносинах беруть участь:

а) контролюючі органи, які безпосередньо забезпечують надходження податків та зборів до бюджетів того або іншого рівня;

б) платники податків – фізичні та юридичні особи, які зобов'язані сплачувати податки та збори у встановлений законом строк;

в) особи, що сприяють сплаті податку: – особи, на яких законом покладений обов'язок щодо нарахування, утримання і сплати податку до бюджету від імені і за рахунок платника податків, ведення податкового обліку і надання податкової звітності до контролюючих органів (податкові агенти); особи, на яких законом покладений обов'язок щодо заповнення та надання податкової декларації – опікуни, піклувальники (щодо доходів неповнолітніх або недієздатних осіб); спадкоємці (розпорядники, державні виконавці) відносно доходів, отриманих померлою особою за останній звітний період; держаний виконавець, який уповноважений здійснювати заходи щодо забезпечення майнових вимог кредитору платника, якого визнано банкрутом; – уповноважений представник; – особи, які мають інформацію про платника, що необхідна для обчислення податків (нотаріуси, кредитні організації і т. ін.).

Податковий обов'язок виникає у платника податку з яким кореспондує обов'язок контролюючого органу проконтролювати порядок виконання такого податкового обов'язку. Ті ж платник податків та контролюючий орган є суб'єктами таких правовідносин, разом з цим у встановлені законом випадках податковий обов'язок платника податку виконують інші суб'єкти, а саме – податкові агенти, представники платника податку, які є учасниками

цих правовідносин. Також учасниками податкових правовідносин є нотаріуси, які згідно ПКУ зобов'язані надавати інформацію про сплату податків в податкові органи, а також банки, які перераховують суми податкового обов'язку платника податку.

6. Контролюючі органи та органи стягнення

Закон України «Про оперативно– розшукову діяльність». Повноваження пов'язані з примусом в податкових правовідносинах належать лише органам державної податкової служби, державним виконавцям в межах їх повноважень. Вони не можуть вторгтися в податкові правовідносини, вони виконують рішення суду.

Стягнення податку за рахунок майна платника податків відбувається при зверненні органу стягнення до суду з позовом про стягнення суми податкового боргу платника податку – фізичної особи. Стягнення податкового боргу за рішенням суду здійснюється державною виконавчою службою відповідно до Закону України «Про виконавче провадження», контролюючі органи:

митні органи, які контролюють сплату мита, акцизного податку, ПДВ при переміщенні товарів та послуг через митну територію України;

податкові органи за всіма іншими податками та зборами.

На сучасному етапі рішення контролюючих органів про стягнення податків за рахунок майна боржника відбувається в рамках виконавчого провадження і під контролем державного виконавця, що забезпечує процедурну урегульованість і дотримання закону.

Тема 2. Теоретичні засади оподаткування. Податкове законодавство

1. Система обов'язкових платежів згідно з ПК України.

2. Поняття і роль податків, їх види та функції.

3. Елементи податку.

4. Ієрархія податкового законодавства.

5. Принципи податкового законодавства.

Основний зміст

1. Система обов'язкових платежів згідно з ПК України

Система обов'язкових платежів, стягується згідно з Податковим кодексом України складається з: податків; зборів; мита.

Податок – обов'язковий, індивідуально– безеквівалентний платіж, який здійснюється фізичними та юридичними особами, в встановлені законом розміри і терміни до бюджету відповідного рівня і забезпечується примусовою силою держави. Для забезпечення обов'язковості встановлюється державний примус, можливість застосування до платника податків заходів адміністративної, фінансової та кримінальної відповідальності. Особливість відповідальності за податкові правопорушення полягає в можливості застосування декількох видів відповідальності одночасно. Індивідуальна– безеквівалентності – індивідуальна безоплатність

і індивідуальна безповоротність. До ознак податку належить встановлення на рівні закону, обов'язковий характер, всі податки зараховуються до бюджету відповідного рівня, в результаті оподаткування відбувається відчуження частини власності платника податку.

Всі податки зараховуються до загального фонду бюджету і мають, відповідно, нецільовий характер, т до передбачені на різні цілі.

Податкова система – сукупність всіх податків і зборів, які стягуються на території України і передбачені податковим законодавством. Податкова система складається з двох частин: державні (податок на прибуток, на доходи фізичних осіб, ПДВ, акцизний податок, екологічний податок, мито, рентна плата (плата за надра з видобутком корисних копалин, плата за надра без видобутку корисних копалин, за радіочастоти, за використання водних, лісових ресурсів, плата за транспортування нафти, газу, аміаку) і місцеві (податок на майно, який включає в себе податок на нерухоме майно окреме від земельної ділянки, транспортний податок, плата за землю; єдиний податок, збір за паркування транспортних коштів; туристичний збір) податки.

Збір – обов'язковий платіж до відповідного бюджету, що справляється з платників податків, за умови отримання ними спеціальної вигоди, у тому числі внаслідок вчинення на користь таких осіб державними органами, органами місцевого самоврядування, іншими уповноваженими органами та особами юридично значимих дій. Всі збори мають компенсаційний характер, і мають на меті компенсацію, отриманої платником податків спеціальної вигоди або отримання ними певних юридично значимих дій. Збір є цільовим платежем т до в більшості зараховується до спеціальних фондів бюджету і спрямований на фінансування певних заходів (збір за використання водних ресурсів, за першу реєстрацію транспортного засобу).

Мито – обов'язковий платіж, який сплачується фізичними та юридичними особами, за умови переміщення ними товарів і послуг через митний кордон України, в обсягах, які підлягають оподаткуванню.

2.Поняття і роль податків, їх види та функції

В залежності від територіального принципу податки діляться на загальнодержавні та місцеві податки і збори.

Загальнодержавні податки і збори стягуються на всій території України, згідно із переліком, який міститься в ст. 9 Податкового кодексу України і зараховуються до державного або місцевого бюджету, згідно з БКУ.

Місцеві податки і збори стягуються на території сіл, селищ і міст, згідно з переліком, передбаченого ст. 10 Податкового кодексу України на підставі відповідного рішення місцевої ради і 100% зараховуються до місцевого бюджету т до є власним доходом місцевих бюджетів. Існують обов'язкові податки і збори, і ті, які можуть бути введені при наявності умов для їх оплати.

Залежно від методу стягнення – прямі і непрямі податки.

При оплаті прямих податків особа яка відповідно до закону зобов'язано сплатити такий податок несе всі матеріальні витрати щодо його сплати.

Непрямі податки – при їх сплаті виділяють юридичної платника податку (особа, яка відповідно до закону зобов'язана розрахувати такий податок, перерахувати в бюджет і несе відповідальність за такі дії) і фактичного платника (особа, яка несе матеріальні витрати по сплаті такого податку т е споживач (покупець).

Непрямі податки додаються до ціни товару на етапі його реалізації, є податками на споживання і сплачуються лише в межах території України. До непрямих податків відноситься ПДВ та акцизний податок.

Функції податків:

Фіскальна – основна мета – поповнення дохідної частини бюджету.

Регулююча – стимулювання / дестимулювання (стримування) – за допомогою податків відбувається певне регулятивний вплив на відповідні соціально– економічні процеси в державі.

Розподільча – реалізується в якості розподілу фінансових ресурсів в межах різних складових фінансової системи держави.

Контролююча – контроль за пропорційним розподілом фінансових ресурсів, а також за своєчасним і повним надходженням від відповідного платника податків.

3. Елементи податку

Юридичний склад податку – сукупність елементів, наявність яких обумовлює можливість здійснення оподаткування по кожному виду податку індивідуально і включає в себе: платника, об'єкт оподаткування, база оподаткування, ставка податку, порядок обчислення податку, податковий період, строк і порядок сплати податку, строк і порядок подачі звітності про обчислення і сплати податку, податкові пільги.

Платник податку – фізичні та юридичні особи, резиденти і нерезиденти України та їх відокремлені підрозділи, які мають, одержують об'єкти оподаткування або провадять діяльність, яка виступає об'єктом оподаткування згідно з ПКУ, і на яких покладено обов'язок зі сплати податків і зборів відповідно до законодавства.

Об'єкт оподаткування – те, що підлягає оподаткуванню. Об'єкт оподаткування – дохід (прибуток), майно, операції платника податків в рамках будь– якої господарської діяльності, які підлягають оподаткуванню.

База оподаткування – якісна характеристика, яка має вираження у фізичній або вартісній формі певного об'єкта оподаткування. Розмір бази безпосередньо впливає на суму податкового зобов'язання, яке повинно бути сплачено платником податку.

Одиниця виміру – визначається від об'єкта оподаткування, при цьому, податок нараховується на кожен одиницю (метр, га, кг, грн).

Ставка податку – розмір податку з кожної одиниці оподаткування (може виражатися в% або фіксована т е виражається в конкретній сумі).

Порядок обчислення податку – передбачений законодавством порядок обчислення певного податку, який може здійснюватися самостійно платником податків, або контролюючим органом.

Податковий період – проміжок часу (день, місяць, квартал, рік) за який у платника податків виникає податковий обов’язок і по закінченню якого вона повинна бути сплачена.

Податковий термін – проміжок часу протягом якого платник податку повинен виконати свій податковий обов’язок. Починається з моменту виникнення податкового обов’язку та закінчується останнім днем строку протягом якого платник податку повинен її виконати і подати звітність про її виконання.

Податкова пільга – повне або часткове звільнення від обов’язку щодо обчислення та сплати податків і зборів, або сплата податкового зобов’язання в меншому розмірі, при наявності передбачених законом підстав.

4.Ієрархія податкового законодавства

Ієрархія податкового законодавства виглядає наступним чином: Конституція України, Податковий кодекс України, Митний кодекс України в частині сплати мита, підзаконні акти (Постанови Кабміну, Накази Державної фіскальної служби, Акти Мінфіну і Міністерства доходів і зборів), локальні акти (рішення сільських, селищних і міських рад про запровадження місцевих податків і зборів на їх території).

Міжнародні угоди, ратифіковані Верховною Радою України, з питань усунення подвійного оподаткування з податку фізичних осіб і податку на прибуток підприємства.

Інтерпретаційні акти – згідно з Податковим кодексом України, платник податків має право звернутися за роз’ясненням податкового законодавства в контролюючі органи. Податкова консультація надається контролюючим органом платнику податків за його зверненням в перебігу 30 – ти календарних днів з моменту такого звернення в усній, письмовій або електронній, в залежності від форми звернення, на безоплатній основі. Податкова консультація має виключно індивідуальний характер, і може використовуватися лише тим платником податків, якому вона надана.

Платник податків, який діяв на підставі виданої йому письмовій, або в електронному варіанті податкової консультації звільняється від відповідальності, якщо в майбутньому така податкова консультація буде скасована або змінена.

У тому випадку, якщо платник податків вважає, що видана йому податкова консультація не відповідає чинному законодавству, він має право оскаржити її в судовому порядку як правовий акт індивідуальної дії. Визнання судом такої консультації недійсною, є підставою для надання нової податкової консультації контролюючим органом з урахуванням висновків суду.

Судова практика застосовується тільки судами при розгляді податкових суперечок.

5. Принципи податкового законодавства

Податкове законодавство України ґрунтується на таких принципах:

загальність оподаткування – кожна особа зобов'язана сплачувати встановлені цим Кодексом, законами з питань митної справи податки та збори, платником яких вона є згідно з положеннями цього Кодексу;

рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації – це забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу;

невідворотність настання визначеної законом відповідальності у разі порушення податкового законодавства;

презумпція правомірності рішень платника податку в разі, якщо норма закону чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі закону, або якщо норми різних законів чи різних нормативно-правових актів припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу;

фіскальна достатність – встановлення податків та зборів з урахуванням необхідності досягнення збалансованості витрат бюджету з його надходженнями;

соціальна справедливість – установлення податків та зборів відповідно до платоспроможності платників податків;

економічність оподаткування – установлення податків та зборів, обсяг надходжень від сплати яких до бюджету значно перевищує витрати на їх адміністрування;

нейтральність оподаткування – установлення податків та зборів у спосіб, який не впливає на збільшення або зменшення конкурентоздатності платника податків;

стабільність – зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року;

рівномірність та зручність сплати – установлення строків сплати податків та зборів, виходячи із необхідності забезпечення своєчасного надходження коштів до бюджетів для здійснення витрат бюджету та зручності їх сплати платниками;

єдиний підхід до встановлення податків та зборів – визначення на законодавчому рівні усіх обов'язкових елементів податку.

Тема 3. Адміністрування податків та зборів

1. Способи визначення податкового зобов'язання за чинним законодавством. Податкова декларація. Визначення податкового зобов'язання контролюючим органом.
2. Податкове повідомлення та податкова вимога. Порядок застосування.
3. Податкова застава: поняття, умови застосування.
4. Адміністративний арешт майна платника податків: поняття, умови, порядок застосування.
5. Санкції, що застосовуються до платників податків за порушення податкового законодавства за Податковим кодексом України.
6. Порядок оскарження рішень контролюючих органів.

Основний зміст

1. Способи визначення податкового зобов'язання за чинним законодавством. Податкова декларація. Визначення податкового зобов'язання контролюючим органом

Першою стадією реалізації податкового зобов'язання є стадія добровільного виконання податкового обов'язку. Процесуальна підстава є подання платником податку податкової декларації, в якій він зазначає розмір об'єкта (бази оподаткування), і розраховану на цій підставі суму податку, або ж вручення платникові податкового повідомлення із сумою податкового зобов'язання, визначеною контролюючим органом. Саме із цими подіями закон пов'язує початок перебігу строку для добровільного погашення податкового зобов'язання.

Обчислення податку являє собою сукупність дій платника податків (податкового агента) або податкового органу з визначення суми податку, що підлягає сплаті до бюджетів або цільових фондів.

Сума податкового зобов'язання з більшості податків (зборів) визначається платниками податків самостійно.

2. Податкове повідомлення та податкова вимога. Порядок застосування

Контролюючий орган надсилає (вручає) платнику податків податкове повідомлення-рішення, якщо сума грошового зобов'язання платника податків, передбаченого податковим або іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, розраховується контролюючим органом або якщо за результатами перевірки контролюючим органом встановлено факт невідповідності суми бюджетного відшкодування сумі, заявленій у податковій декларації; завищення розміру задекларованого від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на додану вартість; заниження або завищення суми податкових зобов'язань, заявленої у податковій декларації.

Податкове повідомлення-рішення – акт індивідуальної дії, що виходить від органу фіскальної служби і передбачає виконання платником податку

припису, що міститься в ньому, щодо сплати донарахованої суми податкового зобов'язання та/чи штрафних санкцій.

В більшості випадків податкові повідомлення-рішення приймаються за результатами документальних податкових перевірок.

Податкове повідомлення-рішення вважається надісланим (врученим) платнику податків, якщо його передано посадовій особі такого платника податків під розписку або надіслано листом з повідомленням про вручення.

3. Податкова застава: поняття, умови застосування

Своєчасне і повне виконання податкового обов'язку є конституційним обов'язком кожної фізичної особи чи організації. Проте з різних причин платникові податків не завжди вдається виконати фінансові зобов'язання перед державою, а деякі платники свідомо ухиляються від сплати податків до бюджету. Тому держава змушена гарантувати надходження податкових платежів шляхом застосування до майна платника податків передбачених законодавством засобів забезпечення виконання податкового зобов'язання. До таких засобів відносяться податкова застава та адміністративний арешт майна платника податків. Деякі риси засобу забезпечення властиві також податковій пені.

Порядок застосування процедури податкової застави визначається ст. 88-93 Податкового кодексу України. З метою забезпечення виконання платником податків своїх обов'язків, визначених Податковим кодексом України, майно платника податків, який має податковий борг, передається у податкову заставу. Право податкової застави виникає згідно з законом та не потребує письмового оформлення. В податкову заставу передається майно, що за своєю вартістю дорівнює сумі податкового боргу. Якщо воно є неподільним і іншого підходящого майна не має, до податкової застави можуть звертатися такі об'єкти неподільного майна.

Платник податків, активи якого перебувають у податковій заставі, здійснює вільне володіння, користування та розпорядження ними, за винятком окремих операцій, що підлягають письмовому узгодженню з податковим органом: різні види відчуження або оренда (лізинг) майна, що перебуває в податковій заставі.

4. Адміністративний арешт майна платника податків: поняття, умови, порядок застосування

Серед повноважень, наданих контролюючим органам, залишається такий спосіб забезпечення погашення податкового боргу та виконання інших обов'язків платниками податків як адміністративний арешт майна платника податків.

До правоутворюючих юридичних фактів для застосування адміністративного арешту належать такі: платник податків порушує правила відчуження майна, що перебуває у податковій заставі; фізична особа, яка має податковий борг, виїжджає за кордон; платник податків відмовляється від проведення документальної або фактичної перевірки за наявності законних підстав для її проведення або від допуску посадових осіб контролюючого

органу; відсутні дозволи (ліцензії) на здійснення господарської діяльності, торгові патенти, а також у разі відсутності реєстраторів розрахункових операцій, зареєстрованих у встановленому законодавством порядку, крім випадків, визначених законодавством; відсутня реєстрація особи як платника податків у контролюючому органі, якщо така реєстрація є обов'язковою за законом, або коли платник податків, що отримав податкове повідомлення або має податковий борг, вчиняє дії з переведення майна за межі України, його приховування або передачі іншим особам; платник податків відмовляється від проведення перевірки стану збереження майна, яке перебуває у податковій заставі; платник податків не допускає податкового керуючого до складення акта опису майна, яке передається в податкову заставу.

Порядок застосування адміністративного арешту майна платника податків законодавцем регламентовано у ст. 94 Податкового кодексу України.

5. Санкції, що застосовуються до платників податків за порушення податкового законодавства за Податковим кодексом України.

Податкову відповідальність можна визначити як різновид фінансової відповідальності, що настає за вчинення податкових правопорушень, передбачених ПК України. Вона поєднує в собі прояви каральної і правовідновлювальної відповідальності.

За вчинення податкових правопорушень накладання штрафних (фінансових) санкцій та пені. Слід звернути увагу, що ті правопорушення, які є підставою для нарахування податкової пені (прострочення сплати податку, заниження суми податкового зобов'язання, порушення умов митного режиму, що передбачає умовне звільнення від податків) є одночасно й підставами для нарахування штрафних санкцій. Особливістю пені є порядок її нарахування – сума пені збільшується з кожним днем триваючого правопорушення.

Штрафні санкції за окремі склади правопорушень також можуть збільшуватись зі сплином часу, але не з кожним днем.

6. Порядок оскарження рішень контролюючих органів

Одним із основних прав платників податків, закріплених у ст. 17 Податкового кодексу України, є право оскаржувати в встановленому порядку рішення, дії (бездіяльність) контролюючих органів (посадових осіб), а також надані контролюючими органами роз'яснення.

Оскарженням рішень контролюючих органів є оскарження платником податку податкового повідомлення-рішення про визначення сум грошового зобов'язання платника податків або будь-якого рішення контролюючого органу за процедурами адміністративного оскарження, або в судовому порядку.

В адміністративному порядку скарга повинна бути подана до контролюючого органу вищого рівня. Остаточне рішення вищого контролюючого органу за заявою платника податків не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, але може бути оскаржене у судовому

порядку. З урахуванням строків давності платник податків має право оскаржити до суду рішення контролюючого органу.

При адміністративному оскарженні сума податкового зобов'язання вважається узгодженою, якщо скарга платника була задоволена, або отримане рішення за результатами розгляду скарги платником в подальшому не оскаржується – з дня отримання такого рішення. При судовому оскарженні суми податкового зобов'язання така сума є узгодженою з дня набрання законної сили судовим рішенням.

Тема 4. Правові основи здійснення податкового контролю

1. Поняття та форми податкового контролю. Повноваження контролюючих органів щодо здійснення податкового контролю.
2. Інформаційно–аналітичне забезпечення діяльності контролюючих органів.
3. Вимоги щодо реєстрації фізичних осіб, самозайнятих осіб, фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб як платників податків.
4. Види та порядок проведення перевірок контролюючими органами.
5. Порядок оформлення результатів податкової перевірки.

Основний зміст

1. Поняття та форми податкового контролю. Повноваження контролюючих органів щодо здійснення податкового контролю

Податковий контроль – це система заходів, що вживаються контролюючим органами для контролю за правильністю нарахування, повноти та своєчасності сплати податків та зборів, а також дотримання законодавства з питань проведення розрахункових та касових операцій, патентування, ліцензування та іншого законодавства, контроль за дотримання якого покладений на контролюючі органи.

Податковий контроль здійснюється посадовими особами контролюючих органів у конкретних законодавчо закріплених формах, якими, відповідно до статті 62 Податкового кодексу України, є: ведення обліку платників податків; інформаційно–аналітичне забезпечення діяльності органів державної податкової служби; перевірки та звірки щодо дотримання законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, у порядку, встановленому законами України, що регулюють відповідну сферу правовідносин; моніторинг контрольованих операцій та опитування посадових, уповноважених осіб та/або працівників платника податків.

2. Інформаційно–аналітичне забезпечення діяльності контролюючих органів

Інформаційно–аналітичне забезпечення діяльності контролюючих органів – комплекс заходів щодо збору, опрацювання та використання інформації, необхідної для виконання покладених на контролюючі органи функцій.

Для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла: від платників податків та податкових агентів, від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, від банків, інших фінансових установ – інформація про наявність та рух коштів на рахунках платника податків, від органів влади інших держав, міжнародних організацій або нерезидентів, за результатами податкового контролю, для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності також використовується інша інформація, оприлюднена як така, що підлягає оприлюдненню відповідно до законодавства та/або добровільно чи за запитом надана контролюючому органу в установленому законом порядку.

З метою отримання податкової інформації контролюючі органи мають право проводити зустрічні звірки даних суб'єктів господарювання щодо платника податків та даних щодо неприбуткових організацій.

Податкова інформація може зберігатися та опрацьовуватися в інформаційних базах контролюючих органів або безпосередньо посадовими (службовими) особами контролюючих органів. Перелік інформаційних баз, а також форми і методи опрацювання інформації визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

3. Вимоги щодо реєстрації фізичних осіб, самозайнятих осіб, фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб як платників податків

Облік платників податків ведеться з метою створення умов для здійснення контролюючими органами контролю за правильністю нарахування, своєчасністю і повнотою сплати податків, нарахованих фінансових санкцій, дотримання податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи. Взяттю на облік або реєстрації у контролюючих органах підлягають всі платники податків. Взяття на облік у контролюючих органах юридичних осіб, їх відокремлених підрозділів, а також самозайнятих осіб здійснюється незалежно від наявності обов'язку щодо сплати того або іншого податку та збору.

З метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку). Об'єктами оподаткування і об'єктами, пов'язаними з оподаткуванням, є майно та дії, у зв'язку з якими у платника податків виникають обов'язки щодо сплати податків та зборів.

4. Види та порядок проведення перевірок контролюючими органами

Контролюючі органи мають право проводити камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки.

Камеральною вважається перевірка, яка проводиться у приміщенні контролюючого органу виключно на підставі даних, зазначених у податкових деклараціях (розрахунках) платника податків та даних системи електронного адміністрування податку на додану вартість, а також даних Єдиного реєстру акцизних накладних та даних системи електронного адміністрування реалізації пального.

Документальною перевіркою вважається перевірка, предметом якої є своєчасність, достовірність, повнота нарахування та сплати усіх передбачених Податковим кодексом України податків та зборів, а також дотримання валютного та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору, оформлення трудових відносин з працівниками (найманими особами) та яка проводиться на підставі податкових декларацій (розрахунків), фінансової, статистичної та іншої звітності, реєстрів податкового та бухгалтерського обліку, ведення яких передбачено законом, первинних документів, які використовуються в бухгалтерському та податковому обліку і пов'язані з нарахуванням і сплатою податків та зборів, виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, а також отриманих в установленому законодавством порядку контролюючим органом документів та податкової інформації, у тому числі за результатами перевірок інших платників податків. Документальні перевірки поділяються на планові та позапланові, виїзні та невиїзні.

Фактичною вважається перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника.

5. Порядок оформлення результатів податкової перевірки

Результати перевірок (крім камеральних та електронних перевірок) оформлюються у формі довідки або акта – у разі встановлення порушень, які підписуються посадовими особами контролюючого органу та платниками податків або їх законними представниками (у разі наявності). В акті відображається виявленні порушення, що є підставою для донарахування суми податку, застосування фінансових та адміністративних санкцій. Акт (довідка) перевірки, складається у двох примірниках, підписується посадовими особами контролюючого органу, які проводили перевірку, та реєструється у контролюючому органі протягом п'яти робочих днів з дня, що настає за днем закінчення установленого для проведення перевірки строку. У разі незгоди платника податків або його законних представників з висновками перевірки чи фактами і даними, викладеними в акті (довідці) перевірки, вони мають право подати свої заперечення до контролюючого органу за основним місцем обліку такого платника податків протягом п'яти

робочих днів з дня отримання акта (довідки). Такі заперечення є невід'ємною частиною акта (довідки) перевірки.

Тема 5. Податок на доходи фізичних осіб

1. Характеристика податку на доходи фізичних осіб: платники (критерії резидентства), об'єкт оподаткування; база оподаткування.
2. Порядок застосування податкової соціальної пільги та податкової знижки. Ставки податку.
3. Порядок обчислення та утримання податку.

Основний зміст

1. Характеристика податку на доходи фізичних осіб: платники (критерії резидентства), об'єкт оподаткування; база оподаткування

Правовий статус платника податку – фізичної особи залежить від того, чи є така особа резидентом або нерезидентом. Для залучення особи до сплати податку використовуються два критерії: територіальності і резидентства. Відповідно до принципу територіальності до оподаткування залучаються всі особи, які мають об'єкт оподаткування із джерелом походження у країні. Таким чином, визначаючим для оподаткування є об'єкт оподаткування, при цьому громадянство, національна приналежність, місце проживання не беруться до уваги.

Принцип резидентства поділяє платників податків на резидентів і нерезидентів. Критерії визначення резидентського статусу фізичної встановлюються національним законодавством. Для визнання особи платником податку на доходи фізичних осіб податковим резидентом України встановлюються певні умови, перелічені у п. 14.1.213 ст. 14 ПК України

2. Порядок застосування податкової соціальної пільги та податкової знижки. Ставки податку

Податкова соціальна пільга встановлюється, в залежності від категорії платника податку може становити 100, 150, 200 відсотків суми пільги визначеної, як 50 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, або 50 відсоткам розміру прожиткового мінімуму.

Відповідно до п. 14.1.170. ст.14, податкова знижка для фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, – документально підтверджена сума (вартість) витрат платника податку – резидента у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у резидентів – фізичних або юридичних осіб протягом звітного року, на яку дозволяється зменшення його загального річного оподатковуваного доходу, одержаного за наслідками такого звітного року у вигляді заробітної плати.

Податкова знижка може бути надана виключно резиденту, який має реєстраційний номер облікової картки платника податку, іноземець не має права на застосування податкової пільги.

Право на використання податкової знижки мають тільки фізичні особи-резиденти, які отримували оподатковуваний дохід у вигляді заробітної плати.

3. *Порядок обчислення та утримання податку*

Відповідно до ПКУ (розділ IV) існує три способи сплати податку з доходів фізичних осіб:

- 1) у джерела виплати, що здійснюється шляхом утримання бухгалтерією підприємства, або суб'єктом підприємницької діяльності, або особою, що здійснює незалежну професійну діяльність (податковим агентом) податку до або під час виплати доходу;
- 2) самостійно – за визначені ПКУ податкові періоди (наприклад, з доходів, отриманих у вигляді орендної плати від фізичної особи);
- 3) деклараційний – шляхом надання до контролюючого органу декларації про доходи, отримані за звітний податковий рік платником податків.

Слід усвідомити різницю у виконанні податкового обов'язку за податком на доходи фізичних осіб, який сплачується самостійно платником податку або утримується податковим агентом.

ПКУ встановлює загальний механізм справляння податку на доходи фізичних осіб, та особливі умови – база оподаткування, ставки податку, строки та порядок сплати щодо окремих видів доходів. Спеціальні умови оподаткування застосовуються щодо доходів, отриманих від продажу рухомого та нерухомого майна, надання нерухомості в оренду (житловий найм), доходів, отриманих як спадок або подарунок, інвестиційного прибутку тощо.

Також слід звернути увагу на порядок та умови оподаткування доходів фізичних осіб-підприємців та самозайнятих осіб.

Тема 6. Податок на прибуток підприємств

1. Місце податку на прибуток підприємств у податковій системі України.
2. Загальна характеристика суб'єкта та об'єкта податку на прибуток підприємств.
3. Ставки, порядок сплати та звітності.

Основний зміст

1. *Місце податку на прибуток підприємств у податковій системі України*

В умовах ринкових відносин держава, впливаючи на прибуток юридичних осіб, може здійснювати регулювання основних економічних процесів, які відбуваються у країні в цілому. Одним з основних інструментів впливу держави на прибуток підприємств є податок на прибуток.

Податок на прибуток є класичним варіантом прямого податку, що справляється з юридичних осіб в Україні. Податок на прибуток є головним загальнодержавним прямим податком з юридичних осіб. Він посідає лівову частку надходжень державного бюджету, 10% надходжень від цього податку закріплено в якості доходного джерела обласних бюджетів.

2. Загальна характеристика суб'єкта та об'єкта податку на прибуток підприємств

Платники податку поділяються на резидентів та нерезидентів за ознакою місця реєстрації. Серед резидентів платниками є усі суб'єкти господарювання – юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами.

Серед нерезидентів платниками є: юридичні особи, які утворені в будь-якій організаційно-правовій формі та отримують доходи з джерелом походження з України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України; постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України або виконують агентські (представницькі) та інші функції стосовно таких нерезидентів чи їх засновників.

Не є платниками податку неприбуткові підприємства, установи та організації, внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій за умови дотримання ряду вимог.

Об'єктом оподаткування є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на суму податкових різниць.

3. Ставки, порядок сплати та звітності

Базою оподаткування є грошове вираження об'єкту оподаткування. Базова ставка податку становить 18 відсотків. Законодавством передбачено особливості оподаткування певних видів діяльності.

Податок нараховується платником самостійно за ставкою, визначеною Податковим кодексом України. Податковими (звітними) періодами для податку на прибуток підприємств, крім випадків, передбачених пунктом 137.5 ПК України, є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому податкова декларація розраховується наростаючим підсумком. Податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду, крім: виробників сільськогосподарської продукції, які можуть обрати річний податковий (звітний) період, який починається з 1 липня поточного звітного року і закінчується 30 червня наступного звітного року.

Тема 7. Непрямі податки

1. Характерні особливості непрямих податків.
2. Характеристика податку на додану вартість.
3. Акцизний податок.
4. Мито: поняття та місце в системі обов'язкових платежів. Порядок нарахування та справляння мита. Види мита.

Основний зміст

1. Характерні особливості непрямих податків

Непрямі податки – податки на товари і послуги, що встановлюються у вигляді надбавки до ціни або тарифу, оплачуються покупцями при купівлі товарів та отриманні послуг, а в бюджет вносяться продавцями чи рідше виробниками цих товарів та послуг.

Непрямі податки характеризуються високою швидкістю надходження до бюджету, оскільки їх перерахування відбувається відразу після реалізації товару чи послуги. Непрямі податки застраховані від ризику їх несплати у разі нерентабельного виробництва, оскільки не залежать від прибутку підприємства, їм властива постійність надходжень, зважаючи на наявність постійної потреби населення у споживанні товарів і послуг. Непрямі податки характеризуються відносною рівномірністю надходжень у територіальному розрізі, що забезпечується характером їх справляння, використовуючи їх, держава отримує можливість регулювати рівень споживання населенням певних груп товарів – стимулювати споживання корисних або стримувати споживання небезпечних для здоров'я людей груп товарів, передусім продовольчого характеру.

2. Характеристика податку на додану вартість

Правовому регулюванню справляння податку на додану вартість (ПДВ) присвячено розділ V Податкового кодексу України. Розглянемо основні елементи юридичного складу ПДВ.

Система платників податку на додану вартість доволі складна. Всіх платників ПДВ можна умовно поділити на «загальних» та «спеціальних». При цьому «загальні» платники ПДВ в свою чергу складаються з трьох груп.

Об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку з:

1) постачання товарів, місце постачання яких розташоване на митній території України, у тому числі, операції з передачі права власності на об'єкти застави позичальнику (кредитору), на товари, що передаються на умовах товарного кредиту, а також з передачі об'єкта фінансового лізингу в користування лізингоотримувачу/орендарю;

2) постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України;

3) ввезення товарів на митну територію України;

4) вивезення товарів за межі митної території України;

5) постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом.

База оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості з урахуванням загальнодержавних податків та зборів. При цьому база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг не може бути нижче ціни придбання таких товарів/послуг, база оподаткування операцій з постачання самостійно виготовлених

товарів/послуг не може бути нижче звичайних цін, а база оподаткування операцій з постачання необоротних активів не може бути нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку.

Базова ставка податку становить 20 відсотків від бази оподаткування та додається до ціни товару/послуги. Пільгова ставка податку становить 0 відсотків для операцій експорту, реекспорту, заправки морських та повітряних суден, що здійснюють рейси за межами території України тощо. За цими операціями податкові зобов'язання не виникають, проте платники, що їх здійснюють, можуть отримувати право на податковий кредит та бюджетне відшкодування.

Звітним (податковим) періодом є один календарний місяць. Платники єдиного податку можуть обрати податковим (звітним) періодом календарний квартал.

Сума податку, що підлягає сплаті (перерахуванню) до Державного бюджету України або бюджетному відшкодуванню, визначається як різниця між сумою податкового зобов'язання звітного (податкового) періоду та сумою податкового кредиту такого звітного (податкового) періоду.

При позитивному значенні цієї суми вона підлягає сплаті (перерахуванню) до бюджету, при від'ємному – бюджетному відшкодуванню, чи зменшує податковий борг з ПДВ, чи збільшує податковий кредит наступних періодів чи зараховується за заявою платника в рахунок сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу такого платника з інших платежів, що сплачуються до Державного бюджету України.

Дані податкової декларації з ПДВ, в тому числі обґрунтованість сум податкового кредиту (бюджетного відшкодування) перевіряються в ході камеральної (а в деяких випадках – документальної позапланової виїзної перевірки) на протязі 30 календарних днів після закінчення граничного терміну подання декларації. З 2015 року впроваджено систему електронного адміністрування ПДВ.

3. Акцизний податок

Правовому регулюванню акцизного податку присвячено розділ VI Податкового кодексу України. Акцизний податок є специфічним непрямим податком, який додається до ціни підакцизних товарів. Відповідно до п. 215.1. ст. 215 ПК України до підакцизних товарів належать: спирт етиловий та інші спиртові дистиляти, алкогольні напої, пиво; тютюнові вироби, тютюн та промислові замітники тютюну; пальне; автомобілі легкові, кузови до них, причепа та напівпричепа, мотоцикли, транспортні засоби, призначені для перевезення 10 осіб і більше, транспортні засоби для перевезення вантажів; електрична енергія.

Система платників акцизного податку складна і неоднорідна. Найбільш «загальними» групами платників є: суб'єкти господарювання, що виробляють підакцизні товари (продукцію) на митній території України, у тому числі з давальницької сировини; суб'єкти господарювання, що ввозять

підакцизні товари (продукцію) на митну територію України; фізичні особи, які ввозять підакцизні товари (продукцію) на митну територію України в обсягах, що підлягають оподаткуванню, відповідно до митного законодавства.

Об'єктами оподаткування є операції з:

реалізації вироблених в Україні підакцизних товарів (продукції);

реалізації та/або передачі в межах одного підприємства підакцизних товарів (продукції) з метою власного споживання, промислової переробки, своїм працівникам, а також здійснення внесків підакцизними товарами (продукцією) до статутного капіталу;

ввезення підакцизних товарів (продукції) на митну територію України та інші більш специфічні об'єкти оподаткування (реалізація конфіскованих, безхазяйних підакцизних товарів, оптове постачання електроенергії тощо).

База оподаткування залежить від об'єкту оподаткування та виду підакцизної продукції.

Для оподаткування акцизним податком окремих видів підакцизних товарів (продукції) застосовуються: адвалорні (у процентах до обороту реалізації товару (продукції)), специфічні (у твердих сумах з одиниці товару (продукції) та адвалорні й специфічні ставки одночасно

4. Мито: поняття та місце в системі обов'язкових платежів.

Порядок нарахування та справляння мита. Види мита

Мито – це вид непрямого оподаткування, яке пов'язане із зовнішньоекономічною діяльністю, тобто це є податок з переміщення товарів при експорті, імпорті, транзиті. Мито на даний час не відіграє відчутної ролі у податковій системі. Це пов'язано з розвитком світової торгівлі, обмеженням різних бар'єрів, у тому числі митних. Існуючі на даний час міжнародні домовленості передбачають або пільгове митне оподаткування, або взагалі безмитну торгівлю. Мита як різновид податків на споживання сьогодні встановлюються найчастіше не з метою поповнити доходи бюджету (хоча іноді і це має місце), а захистити внутрішній ринок, національну промисловість і сільське господарство.

В Україні застосовуються такі види мита: ввізне мито – на товари, що ввозяться на митну територію України; вивізне мито – на українські товари, що вивозяться з України; сезонне мито – на окремі товари на строк не менше 60 та не більше 120 послідовних календарних днів з дня встановлення; особливі види мита: спеціальне, антидемпінгове, компенсаційне та додатковий імпорتنний збір – з метою захисту економічних інтересів України та українських товаровиробників та незалежно від інших видів мита.

Мито обраховується:

у відсотках до митної вартості товарів (адвалерна ставка),

у грошовому розмірі на кількість товарів у встановлених законом одиницях виміру (специфічна ставка);

одночасно у відсотках до митної вартості товарів та у відсотках до митної вартості товарів (комбінована ставка).

Тема. 9 Місцеві податки та збори

1. Єдиний податок: характеристика за групами та елементами.
2. Податок на майно, характеристика складових.
3. Місцеві збори.

Основний зміст

1. *Єдиний податок: характеристика за групами та елементами*

Перебування на спрощеній системі оподаткування є зручним і економічно вигідним для багатьох СПД і деяких юридичних осіб. Спрощена система характеризується особливим механізмом справляння податків, що дає можливість спрощеного ведення обліку та звітності.

Податковий кодекс України передбачає 4 групи платників єдиного податку:

1 група – фізичні особи - підприємці, які здійснюють роздрібну торгівлю та надають побутові послуги самостійно з річним доходом не більше 300 000 гривень, платники 1-ї групи платять податок за фіксованою ставкою 10% прожиткового мінімуму, встановленого на 1 січня звітного року;

2 група – фізичні особи - підприємці, які надають послуги платникам єдиного податку та населенню, з виробництва та продажу товарів, діяльність у сфері ресторанного бізнесу, за умови, що кількість найманих працівників не перевищує 10 осіб, обсяг доходу менше 1 500 000 гривень, ставка податку є фіксованою і складає - 20% мінімальної заробітної плати;

3-тя група – фізичні особи - підприємці та юридичні особи обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 5 000 000 гривень і які не обмежені кількістю найманих працівників, платники 3-ї групи можуть бути платниками ПДВ і тоді ставка єдиного податку становить 3%, або ж обрати ставку 5% (без ПДВ). В обох випадках ставки застосовуються до всього обсягу доходу;

4 група включає виключно товаровиробників з обсягом доходу від сільськогосподарської діяльності, що перевищує 75% від загального оподаткованого доходу за попередній податковий період, і ставка податку встановлюється в залежності від нормативної грошової оцінки землі використовуваної підприємством.

2. *Податок на майно, характеристика складових*

Податок на майно належить до місцевих податків та складається з: податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та плати за землю.

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (ст. 266 Податкового кодексу) стягується з житлової та нежитлової нерухомості. До нежитлової нерухомості також відносяться будівлі готельні, офісні, торгові центри, бази та склади, будівлі підприємств побутового обслуговування, гаражі, будівлі промислові та склади, господарські (присадибні) будівлі, до

яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції та інші.

Не є об'єктом оподаткування, зокрема, об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках, будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств, будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності, об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування.

Земельний податок регулюється ст. 269-287 Податкового кодексу, орендна плата – ст. 288. Об'єктами оподаткування земельним податком є: земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні; земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Органи місцевого самоврядування самостійно встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Відповідні рішення мають бути оприлюднені та, як правило, бути доступними онлайн – на сайтах відповідних органів або на сайті Державної податкової служби України.

Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження), встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування – не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель – не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форм власності).

Ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюються:

за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів або в межах населених пунктів, – у розмірі не більше 5% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області,

для сільськогосподарських угідь – не менше 0,3% та не більше 5% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі,

для лісових земель – не більше 0,1% від нормативної грошової оцінки площі ріллі.

3. Місцеві збори

До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Податковим кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад. До місцевих зборів належать: збір за місця для паркування транспортних засобів; туристичний збір.

Місцеві ради в межах повноважень, визначених Податковим кодексом, вирішують питання відповідно до вимог Податкового кодексу щодо встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору. Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених Кодексом, забороняється. Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.

ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Тема 1. Податкове право та податкові правовідносини. Суб'єктний склад податкових правовідносин

1. Поняття та особливості податкових правовідносин. Податковий обов'язок: поняття та зміст. Виникнення, зміна та припинення податкового обов'язку.

2. Правовий статус платника податків. Особливості реалізації дієздатності фізичних та юридичних осіб – платників податків, у податкових правовідносинах.

3. Суб'єкти та учасники податкових правовідносин.

4. Правовий статус податкового агента. Представництво у податкових правовідносинах.

5. Контролюючі органи та органи стягнення, їх повноваження.

Література: 1, 3, 6, 13, 15, 16, 32, 43, 62, 64, 67, 87, 122, 123, 125, 148 та ін.

Тема 2. Теоретичні засади оподаткування. Податкове законодавство

1. Поняття та види обов'язкових платежів за Податковим кодексом України. Особливості збору та мита як обов'язкових платежів.

2. Поняття та види податків, їх характерні ознаки. Функції податків.

3. Елементи податку.

4. Ієрархія податкового законодавства. Інтерпретаційні акти в сфері оподаткування (роз'яснення контролюючих органів, судова практика).

5. Основні засади податкового законодавства.

Література: 6, 10, 13, 14, 21, 22, 30, 43, 45, 55, 56, 60, 61, 67, 68, 69, 98, 107, 116, 126, 131, 136, 148 та ін.

Тема 3. Адміністрування податків

1. Порядок визначення податкового зобов'язання за чинним законодавством. Податкова декларація. Визначення податкового зобов'язання контролюючим органом.
2. Податкове повідомлення та податкова вимога. Особливості визначення терміну та порядок застосування.
3. Податкова застава: поняття, умови застосування, терміни.
4. Адміністративний арешт активів платника податків: поняття, умови, порядок застосування.
5. Особливості обчислення строків давності у податкових правовідносинах.
6. Порядок примусового стягнення коштів в рахунок погашення податкового боргу.

Література: 15, 23, 24, 25, 33, 44, 49, 50, 51, 67, 70, 71, 79, 89, 96, 99, 107, 117, 118, 119, 128, 139, 148, 160 та ін.

Тема 4. Правові основи здійснення податкового контролю

1. Поняття та форми податкового контролю. Повноваження контролюючих органів щодо здійснення податкового контролю відповідно до ПК України.
2. Види та порядок проведення перевірок органами державної фіскальної служби України:
 - а) камеральні перевірки;
 - б) порядок, строки проведення планових документальних перевірок, умови допуску до проведення перевірки;
 - в) умови призначення та допуску посадових осіб контролюючого органу до проведення позапланової документальної перевірки. Документальна позапланова невіїзна перевірка;
 - в) підстави, порядок та строки проведення фактичних податкових перевірок. Умови допуску посадових осіб контролюючого органу.
3. Порядок оформлення результатів податкової перевірки.
4. Особливості фінансової відповідальності. Особливості притягнення до фінансової відповідальності за податкові правопорушення. Санкції за податкові правопорушення: порядок та умови застосування.

Література: 13, 15, 19, 26, 33, 44, 67, 73, 82, 83, 84, 85, 88, 91, 97, 112, 130, 144, 148, 162, 163 та ін.

Тема 5. Податок з доходів фізичних осіб

1. Характеристика податку з доходів фізичних осіб: платники (критерії резидентства), об'єкт оподаткування; база оподаткування, доходи, які не включаються до розрахунку оподатковуваного доходу.

2. Порядок застосування податкової соціальної пільги та податкової знижки. Ставки податку.

3. Правовий статус податкового агента. Перерахувати податкових агентів відповідно до Розділу IV «Податок на доходи фізичних осіб».

4. Порядок нарахування, утримання та сплати (перерахування) податку.

5. Порядок надання річної податкової декларації про доходи.

6. Оподаткування окремих видів доходів фізичних осіб

Література: 15, 17, 21, 59, 60, 63, 67, 78, 89, 107, 148 та ін.

Тема 6. Оподаткування прибутку підприємств в Україні

1. Характеристика податку з прибутку підприємств. Платники податку; об'єкти оподаткування; ставки.

2. Порядок обчислення податку на прибуток. Особливості визначення податкового періоду.

3. Визначення основних засобів, необоротних активів та нематеріальних активів та їх групи. Амортизація основних засобів та нематеріальних активів.

4. Особливості оподаткування нерезидентів.

5. Особливості оподаткування букмекерської діяльності, діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор та оподаткування інститутів спільного інвестування.

Література: 13, 15, 22, 42, 67, 126, 129, 131, 143, 145, 148, 150, 151, 152 та ін.

Тема 7. Непрямі податки

1. Характерні особливості непрямих податків.

2. Характеристика (за елементами) податку на додану вартість:

а) платники та вимоги щодо їх реєстрація; анулювання реєстрації;

б) визначення об'єкта та бази оподаткування;

в) операції, що звільнені від оподаткування; операції, що не є об'єктом оподаткування;

г) ставки податку та дата виникнення податкових зобов'язань; звітні періоди;

д) умови та порядок надання податкового кредиту; податкова накладна.

3. Акцизний податок:

а) платники, об'єкти оподаткування, база оподаткування, ставки;

б) дата виникнення податкових зобов'язань, порядок і строки сплати податку.

4. Мито: поняття та місце в системі обов'язкових платежів. Порядок нарахування та справляння мита. Види мита.

5.

Література: 13, 15, 31, 37, 38, 39, 41, 46, 47, 48, 52, 67, 72, 80, 102, 108, 111, 114, 120, 148, 149, 153, 155, 156, 157 та ін.

Тема 8. Місцеві податки та збори

1. Єдиний податок: характеристика за групами та елементами.
2. Податок на майно, характеристика складових.
3. Місцеві збори.

Література: 13, 21, 27, 32, 35, 40, 53, 66, 71, 74, 75, 76, 81, 86, 95, 103, 104, 105, 110, 113, 124, 125, 147, 148 та ін.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

До Теми 1. Податкове право та податкові правовідносини. Суб'єктний склад податкових правовідносин

Завдання

1. Визначити місце податкового права в системі права України.
2. Пояснити структуру податкового права.
3. Наведіть приклади правостворюючих, правозмінюючих та правоприпиняючих юридичних фактів щодо податкових правовідносин.
4. Як співвідносяться податковий обов'язок із податковим зобов'язанням та грошовим зобов'язанням платника податку.
5. Надайте характеристику суб'єктів та учасників податкових правовідносин: їх прав та обов'язків.
6. Особливості реалізації дієздатності фізичних та юридичних осіб – платників податків.
7. Характеристика правової регламентації статусу податкового агента.
8. Контролюючі органи та органи стягнення: права та обов'язки.
9. Роль та місце державних виконавців у податкових правовідносинах

Кейс 1

Який із перелічених суб'єктів може бути учасником податкових правовідносин: а) фізична особа; б) підприємство; в) державна податкова

інспекція; г) територіальні органи Державного казначейства; д) Міністерство фінансів; е) органи місцевого самоврядування.

Відповідь поясніть.

Кейс 2

Ангелов А.А. у 2015 році придбав житловий будинок, власником якого став одноособово. У 2016 році у зв'язку з психічною хворобою був визнаний судом недієздатним. Охарактеризуйте яким чином буде виконуватися його податкове зобов'язання щодо сплати податку на нерухоме майно.

До теми 2. Теоретичні засади оподаткування. Податкове законодавство

Завдання

1. Розкрийте зміст норм Конституції України, які закріплюють конституційні основи податкового права.

2. Прийом, використаний законодавцем у п. 160.8 Податкового кодексу, є типовим прикладом: а) презумпції; б) фікції. У чому полягає відмінність між презумпцією і фікцією?

3. Наведіть приклади реалізації регулятивної функції різними податками та зборами.

Кейс 1

Який чи які з принципів оподаткування порушуються самим законодавцем? Наведіть конкретні приклади.

Кейс 2

Які податки за часи незалежної України були встановлені не законами, а іншими нормативно-правовими актами?

До теми 3. Адміністрування податків

Завдання

1. Ознайомившись із формою податкової декларації з податку на доходи фізичних осіб (декларації про майновий стан і доходи, яка затверджена наказом Міністерства фінансів України від 02 жовтня 2015 за № 859) та/або зразками її заповнення (http://mk.sfs.gov.ua/data/material/000/166/229216/deklaratsiya_2015_ADVOKA_T.xls); http://mk.sfs.gov.ua/data/material/000/166/229216/deklaratsiya_2015_ZNIZHKA.xls;

http://mk.sfs.gov.ua/data/material/000/166/229216/deklaratsiya_2015_ZNIZHKA_15_ta_20_v_d.xls;
http://mk.sfs.gov.ua/data/material/000/166/229216/deklaratsiya_2015_INOZEMN

_DOHOD.xls) заповнити таку декларацію за поточний чи минулий рік за одного із своїх родичів, які отримували доходи не від податкових агентів (зокрема від інших фізичних осіб) (від підприємницької чи незалежної професійної діяльності) та/чи іноземні доходи.

2. Ознайомитись з формою податкового повідомлення– рішення (форма «Ф»), затвердженою Наказом Мінфіну, визначити яку додаткову інформацію (реквізити) містить ця форма, порівняно з вимогами ст.58 ПК України до змісту ППР? Яку функцію в зазначеній формі ППР виконує корінець податкового повідомлення– рішення?

Кейс 1

Бухгалтер підприємства «А» звернувся до податкового органу для виконання обов'язку з подання декларації з податку на прибуток підприємства за звітний період. В усній формі посадовою особою контролюючого органу було відмовлено в прийнятті декларації та висунуто вимогу змінити дані декларації з від'ємного значення об'єкта оподаткування (збиток) до позитивного в сумі не менше ніж 100 тис. грн., мотивуючи її тим, що підприємство вже два періоди поспіль подавало декларацію з від'ємним значенням. Надайте правову оцінку такій ситуації. Яким чином діяти платнику податків, якщо він не згоден з висунутою вимогою та не хоче наражатися на штрафні санкції?

До теми 4. Правові основи здійснення податкового контролю

Завдання

1. Надати аналіз форм податкового контролю та визначити їх недоліки та переваги.
2. Надати оцінку ефективності здійснення податкового контролю в Україні та з урахуванням зарубіжного досвіду, запропонувати шляхи покращення.
3. Надати порівняльну характеристику діяльності Державної фіскальної служби та митних органів в сфері здійснення податкового контролю.

Кейс 1

Платник податків отримав податкове повідомлення–рішення після спливу терміну сплати податку. У зв'язку з чим податок був сплачений пізніше встановленого в законодавстві терміну сплати податку. Контролюючий орган нарахував платнику податків пеню у зв'язку з несвоєчасною сплатою податку. Платник податків рішення податкового органу оскаржив, послався на те, що він не мав можливості сплатити податок у зв'язку з несвоєчасним отриманням податкового повідомлення. Однак контролюючий орган заперечив, вказавши на те, що обов'язок по сплаті податку виникає з моменту появи об'єкта оподаткування.

Хто правий у виниклій суперечці?

Кейс 2

Платник податку не допустив перевіряючих до проведення фактичної перевірки за наявності в податкових інспекторів усіх необхідних документів для проведення такої перевірки. Контролюючий орган прийняв рішення про застосування адміністративного арешту платника податків на підставі п.94.2.3 ПК України. В ході судового оскарження вказаного рішення платник апелював до того факту, що службові посвідчення податкових інспекторів-ревізорів були видані Міністерством доходів і зборів України, а наказ про проведення перевірки – органом Державної фіскальної служби України. Оцініть вагомість доводів платника податків з посиланнями на судову практику в подібних спорах.

Кейс 3

Контролюючий орган прийняв рішення про залучення громадського об'єднання «Воля» до відповідальності за порушення терміну подання заяви про взяття на облік за місцем знаходження відокремленого підрозділу. Однак платник податків від сплати штрафних санкцій відмовився, посилаючись на наявність пом'якшуючих вини обставин, якими, на його думку, є виконання специфічних соціальних функцій і незайняття підприємницькою діяльністю. Суд першої інстанції визнав зазначені обставини пом'якшуючими провину і звільнив організацію від відповідальності.

Надайте правову оцінку ситуації.

До теми 5. Податок на доходи фізичних осіб

Завдання

1. Визначте особливості встановлення резидентського статусу фізичної особи.
2. Дослідіть особливості формування бази оподаткування за окремими видами доходів.
3. Охарактеризуйте умови та обмеження щодо отримання податкової соціальної пільги та податкової знижки.
4. Дослідіть іноземний досвід оподаткування доходів, отриманих як спадок та подарунок.
5. Проаналізуйте особливості оподаткування іноземних доходів та порядок і умови заліку податку, сплаченого закордоном.

Кейс 1

1. Іванов І.І. протягом останніх 5–ти років постійно проживає та працює у Італії. У січні звітного року він отримав у спадщину від бабусі житловий будинок (право власності було зареєстроване у лютому цього ж року). У грудні цього ж року він здійснює продаж такого будинку. Визначте які податки та у якому порядку має сплатити Іванов І.І.

Кейс 2

Петров П.П. протягом звітнього року отримав доходи від роботодавця у сумі 100 тис. грн. (сума податку склала 18 тис грн.), доходи від продажу будинку (який перебував у його власності 3 роки та така продаж відбулася один раз за рік) у розмірі 300 тис грн, отримав спадок від матері – громадянки Ізраїлю як кошти на пенсійному рахунку у сумі 50 тис. грн. Який порядок сплати податку із зазначених доходів? Чи виникає обов'язок щодо декларування доходів у звітному році? Заповніть податкову декларацію Петрова П.П. відповідно до наданих умов.

До теми 6. Податок на прибуток підприємств

Завдання

1. Здійснити аналіз юридичної конструкції податку на прибуток підприємств в контексті прояву регулятивної функції податку.
2. Запропонувати варіанти додаткових джерел (розширення бази) стягнення податку на прибуток. Аргументувати свої пропозиції.
3. Проаналізувати можливість повної та/або часткової відмови від податку на прибуток підприємств в Україні.

До теми 7. Непрямі податки

Завдання

1. Здійснити порівняльну характеристику справляння ПДВ та акцизного податку.
2. Проаналізувати вплив спеціальних видів мита на розвиток економічного добробуту країни.

Кейс 1

Особа – платник податку, який працює за спрощеною системою оподаткування, планує з нового року перейти на загальну систему оподаткування та зареєструватися платником ПДВ. До цього часу особа не була зареєстрованою платником ПДВ. Чи враховуються при обчисленні загальної суми від здійснення операцій з поставки товарів (послуг) з метою реєстрації платником ПДВ обсяги операцій такої особи у період, коли вона працювала за спрощеною системою оподаткування?

Кейс 2

Підприємство здійснює діяльність по видавництву та доставці журналу «Експрес» на митній території України. В якому порядку його операції будуть обкладатися ПДВ?

Кейс 3

Комунальному підприємству (zareestrowane yak platnyk PDV) zgidno z risenniam sesii oblrady vidileno koshti na popovnenня statutnoho fondu. Vitrachatymutsya voni na kapital'nyі investitsії z metoю podal'shogo vykorystannя u vyrobnyctvі poslug. Chi maє pravo pidpriemstvo vidnestи do podatkovoho kredytu sumu PDV, splachenu za pridbanі za rakhunok takikh koshtiv osnovnі fondi?

До теми 8. Місцеві податки та збори

Кейс 1

Громадянин Іванов був сповіщений, що може прийняти спадок від своєї померлої бабусі. Серед об'єктів спадщини – квартира, площею 118 м² та житловий будинок, площею 272 м².

У разі прийняття спадщини, яким чином успадковане майно буде обкладатися податком на нерухомість?

Кейс 2

Громадянин Кобильник одружився з громадянкою Бондаренко. Громадянину Кобильнику на праві приватної власності належить квартира загальною площею 160 м², яка знаходиться у Суворовському районі м. Одеси, складається з кімнат колишнього гуртожитку. Громадянці Бондаренко належить на праві приватної власності квартира в Приморському районі м. Одеси, загальною площею 135 м².

Яким чином молода родина буде сплачувати податок на нерухомість?

Кейс 3

Директор загальноосвітньої школи м. Одеси поїхав на конференцію в м. Трускавець. Він вирішив взяти разом з собою свою дружину та дворічного сина.

Яким чином буде сплачено туристичний збір?

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Податкове право – провідна підгалузь фінансового права України.
2. Порядок встановлення та набрання чинності податковим законодавством
3. Ієрархія податкового законодавства. Інтерпретаційні акти (податкові роз'яснення, судова практика).
4. Структурна побудова нормативних актів з податків (елементи податку).
5. Поняття податку, ознаки та місце в доходах бюджету
6. Поняття прямих та непрямих податків. Їх особливості.
7. Податкові правовідносини, їх основні особливості. Виникнення, зміна та припинення податкових правовідносин
8. Суб'єкти та учасники податкових правовідносин. Їх права та обов'язки
9. Види податків та зборів до бюджету
10. Характеристика (за елементами) податку з прибутку підприємств
11. Характерні особливості нарахування амортизації основних засобів та нематеріальних активів
12. Правила ведення податкового обліку за податком на прибуток підприємств. Податковий період
13. Оподаткування операцій особливого виду (податок на прибуток підприємств)

14. Характеристика (за елементами) податку на додану вартість.
15. Операції, які не є об'єктом оподаткування податком на додану вартість і операції, звільнені від оподаткування цим податком.
16. Порядок нарахування і сплати податку на додану вартість з імпорту і експорту товарів за чинним законодавством.
17. Умови та порядок застосування податкового кредиту по податку на додану вартість
18. Акцизний податок. Платники. Об'єкти оподаткування. Ставки.
19. Порядок оподаткування акцизним збором імпорту товарів.
20. Характеристика податку з доходів фізичних осіб: платники, податкові агенти, об'єкт оподаткування, загальний оподатковуваний доход, доходи, що не включаються до складу оподаткованого доходу.
21. Порядок застосування податкової соціальної пільги та податкової знижки. Ставки по податку з доходів фізичних осіб. Порядок нарахування та утримання податку.
22. Оподаткування податком з доходів фізичних осіб доходів, отриманих в результаті здійснення операцій з рухомим та нерухомим майном (оренда, продаж, міна).
23. Оподаткування відсотків, дивідендів, роялті, виграшів та призів податком з доходів фізичних осіб
24. Оподаткування інвестиційного прибутку фізичної особи.
25. Порядок оподаткування іноземних доходів та доходів фізичних осіб – нерезидентів.
26. Порядок оподаткування податком з доходів фізичних осіб доходу, отриманого в результаті прийняття спадщини, оподаткування подарків.
27. Оподаткування доходів фізичних осіб, які займаються підприємницькою діяльністю та проводять незалежну професійну діяльність.
28. Плата за землю за чинним законодавством.
29. Збір за першу реєстрацію транспортного засобу.
31. Порядок оподаткування єдиним податком.
32. Збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності.
33. Місцеві податки і збори. Характеристика і правова природа.
34. Мито. Його види і порядок нарахування. Характерні особливості мита. Його відмінності від податку
35. Податок на нерухоме майно.
36. Поняття податкового зобов'язання, податкового боргу, грошового зобов'язання.
37. Податкове повідомлення і податкова вимога (поняття і механізм застосування).
38. Презумпція правомірності рішень платника податків та податкові консультації.
39. Контроль за правильністю нарахування і сплати податків та інших обов'язкових платежів. Права і функції контролюючих органів.

40. Податкова застава. Виникнення права податкової застави; реєстрація; узгодження операцій з активами; призупинення податкової застави.

41.Адміністративний арешт. Поняття і обставини застосування адміністративного арешту. Порядок застосування адміністративного арешту.

42. Підстави застосування санкцій за порушення податкового законодавства відповідно до ПК України.

43.Порядок узгодження сум податкових зобов'язань, визначення податкового боргу та оскарження рішень контролюючих органів.

44. Порядок продажу активів і забезпечення інтересів кредиторів.

45. Строки давності та їх застосування.

46.Порядок визначення податкового зобов'язання платника податків. Податкова декларація.

47. Пеня. Порядок нарахування, призупинення строків; закінчення строків нарахування пені та її розмір.

48. Способи забезпечення сплати податкового зобов'язання платника податків.

49.Джерела сплати податкових зобов'язань або погашення податкового боргу

50. Продаж активів, що перебувають у податковій заставі

51. Розстрочення та відстрочення податкових зобов'язань платника податків.

52. Поняття та види податкових перевірок.

53. Порядок та умови проведення камеральної перевірки.

54. Порядок та умови проведення документальних перевірок.

55. Порядок та умови проведення фактичної перевірки.

56. Строки проведення перевірок.

57. Контролюючі органи та їх повноваження.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Оцінка «5» (відмінно) – здобувач вищої освіти вільно орієнтується в теоретичному матеріалі та без помилок застосовує теоретичні знання при розв’язанні практичних задач.

Оцінка «4» – здобувач вищої освіти знає основний масив теоретичного матеріалу, але або плутається при його поясненні, або застосовує його на практиці з помилками (при розв’язанні практичних задач).

Оцінка «3» (задовільно) – здобувач вищої освіти має лише уривчасті теоретичні знання та розв’язує лише 50 відсотків практичних задач.

Оцінка «2» (незадовільно) – здобувач вищої освіти не орієнтується в теоретичному матеріалі та виконує менше 50 відсотків практичних задач або не може розв’язувати практичні задачі взагалі.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	

82-89	B	добре	зараховано
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

ПЕРЕЛІК НЕОБХІДНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Спеціальна література

1. B. Terra, P. Wattel. European Tax Law. Second edition. *Kluwer Law International*, Hague, 1997.
2. Bila-Tiunova, L., Bilous-Osin, T., Kozachuk, D., & Vasylykivska, V. (2019) Participation of civil society in public administration: prospects for international experience implementation in Ukraine,. *Humanities & Social Sciences Reviews*, 7(5), 757-764. <https://doi.org/10.18510/hssr.2019.7594>
3. Harmonization of Corporate Taxes in the EC. *Kluwer Law International*, 1994.
4. Liubov Bila-Tiunova, Andrey Neugodnikov, YuliiaDanylenko(2019) The problems of public administration in the sphere of healthcare in Ukraine, *International Journal of Applied Exercise Physiology*, 8 (2), 575-582.
5. Olha Koicheva, Bilokur Yevheniia, Nehara Rodion (2019) State and prospects of development of welfare economics in Ukraine, *Journal of Environmental Treatment Techniques*, 7 (3), 370-376.
6. P. Farmer, R. Lyal. EC Tax Law. Clarendon Press.Oxford.1994.
7. Sergey Kivalov, Olha Kibik (2019) Economic and organizational preconditions for the development of agency relations in a crisis period, *Baltic journal of economic studies*, 5 (2), 91-98.

8. TamaraLatkovska, Liubov Bila-Tiunova (2019)Political and economic governance: a comparative analysis of eastern European countries and Ukraine, *Baltic journal of economic studies*, 5 (3), pp. 91-98.
9. Tatyana Bilous-Osin, Diana Kozachuk, VictoriaVasylykivska (2019) Ecocatastrophe in Donbass Region and its Effect on the Public Administration Entity. *Ekoloji*, 107, 6007-6011.
10. Thuronyi V. Comparative Tax Law. N.Y.: *Kluwer Law International*, 2003.
11. Wijnen, W. The UN Model in Practice 1997-2013. Wim Wijnen, Jan de Goede. *Bulletin for International Taxation*. 2014. Vol. 68. No. 3. Pp. 118-146.
12. Александров И.М. Налоговые системы России и зарубежных стран. М.: Бератор-Пресс, 2002. 483 с.
13. Бабін І. І. Податкове право України. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2012. 328с.
14. Бабін І.І. Юридична конструкція податку: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. 2007. 18 с.
15. Бандурка О.М. Податкове право : навчальний посібник. К. : Центр учбової літератури, 2012. 312 с.
16. Барвінська Є. Особливості та перспективи сучасного етапу реформування податкової системи України URL: file:///C:/Documents%20and%20Settings/ira/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%B/Downloads/VNULPM_2013_769_50.pdf.
17. Бардаш С.В. Контроль і ревізія. Практикум: навч. посіб. для студентів вищих навчальних закладів. Житомир : ПП «Рута», 2000. 382 с.
18. Барулин С. Налоговый менеджмент. М.: Омега– Л, 2008. 269 с.
19. Басанцов І.В. Державний фінансовий контроль як дійовий інструмент підвищення ефективності державних цільових програм. *Механізм регулювання економіки*. 2005. №4. С. 238-243.
20. Березовська С. В. Правове регулювання фінансової діяльності органів місцевого самоврядування : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2014. 24 с.
21. Березовська С.В. Вплив змін до бюджетного та податкового кодексів України на зміцнення дохідної частини бюджетів місцевого самоврядування. *Право і суспільство*. 2015. № 5(2). С. 84-90.
22. Берназюк Я.О. Банки як суб'єкти податкових правовідносин : автореф. дис... канд. юрид. наук. Ірпінь, 2004. 20 с.
23. Беспалова А. О. Адміністративний арешт майна як винятковий спосіб забезпечення виконання податкового обов'язку. *Актуальні проблеми держави і права*. 2014. Вип. 72. С. 344-350.

24. Беспалова А. Податкова застава як спосіб забезпечення виконання податкового обов'язку. *Юридичний вісник*. 2014. № 2. С. 198-205.
25. Беспалова А.О. Правове регулювання адміністрування податків та зборів в Україні : дис. .. канд юрид. наук. Одеса, 2015. 19 с.
26. Бирюков А.И. О системе показателей для оценки эффективности налогового контроля. *Налоговая политика и практика*. 2006. № 1 (37). С. 34-37.
27. Білецька Г.М. Правовий аналіз складових категорії «плата за землю». *Фінансове право*. 2013. № 3. С. 15-18.
28. Боднарук Ю.В. Особливості участі податкових агентів в податкових провадженнях на стадії добровільної реалізації податкового зобов'язання. *Митна справа*. 2010. №6. С. 87-94.
29. Боднарук Ю.В. Проблеми використання «інших» джерел інформації при визначенні сум податкових зобов'язань. *Правове життя сучасної України: Матер. Міжнар. наук. конф. 20-21 травня 2011 р., м. Одеса*. Т.2. 2011. С. 50-52.
30. Боднарук Ю.В. Розмивання конституційної гарантії фіскального методу обмеження права власності в законний спосіб через недосконалість визначення категорії «збір» в ПК України. *Правове життя сучасної України: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 17 травня, 2019 р.)* Т. 2. С.40-43.
31. Боровик П. М. Недоліки сучасного вітчизняного механізму справляння акцизного податку. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)*. 2013. № 2(1). С. 73-81.
32. Буряк П. Ю. Перспективи реформування місцевих податків в Україні. *Регіональна економіка*. 2014. № 4. С. 180-186.
33. Варналій З. С. Податкова політика України : стан, проблеми та перспективи : монографія. К. : Знання України, 2008. 194 с.
34. Винницький Д.В. Российское налоговое право: проблемы теории и практики. СПб.: Юридичний центр Пресс, 2003. 397 с.
35. Вікторчук М. В. Напрями гармонізації місцевих податків і зборів в Україні відповідно до законодавства Європейського Союзу. *Часопис Академії адвокатури України*. 2015. Т. 8, № 3. С. 10-17.
36. Воронова Л.К. Фінансове право України: Підручник. К.: Прецедент, 2006. 448 с.
37. Гедзюк О. В. Адаптація законодавства України до законодавства європейського союзу у сфері оподаткування акцизним. *Європейські перспективи*. 2013. № 3. С. 197-202.
38. Гетманцев Д. О. Податкова кваліфікація дій платників ПДВ в контексті протидії ухиленню від оподаткування ПДВ. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 3. С. 106-112.

39. Годз К. Напрями вдосконалення законодавчого регулювання ПДВ в Україні у контексті євроінтеграції. *Віче*. 2014. № 10. С. 18-20.
40. Гривнак К. Особливості плати за землю. *Землевпорядний вісник*. - 2014. № 9. С. 52-55.
41. Грицюк А.Г. Предмет злочинів, пов'язаних з незаконним відшкодуванням ПДВ. *Форум права*. 2011. № 4. С. 134-138.
42. Дем'янюк О. Демпінг та антидемпінг у захисті економічних інтересів. *Галицький економічний вісник*. 2011. №2(31). с.75-80.
43. Дуванський О.М. Обов'язок зі сплати податків у системі обов'язків платника. *Держава та регіони. Серія: право*. 2012. № 1. С. 81-85.
44. Іванський А.Й. Фінансово-правові санкції: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2019. 500 с.
45. Імплементація міжнародно-правових норм у сфері оподаткування в законодавство України : монографія за ред. П. В. Мельника та Л. Д. Тимченка. Ірпінь : Національний університет ДПС України, 2012. 406 с.
46. Калиновська Л. В. Щодо податкового обліку платників податку на додану вартість. *Держава та регіони*. 2013. № 1. С. 88-91.
47. Калініченко Г. Податковий вексель: особливості застосування при сплаті акцизного податку. *Юридична Україна*. 2013. № 3. С. 48-52.
48. Карпенко С.П. Фіскальний та регуляторний потенціал акцизного податку в контексті оподаткування тютюнових виробів. *ScienceRise*. 2015. № 3(3). С. 30-35.
49. Кириченко В.В. Способи забезпечення виконання податкового обов'язку. Дис... канд. юрид. наук. Ірпінь, 2005. 202 с.
50. Кіценко В.С. Методологія вирішення податкових спорів. Система фінансового права: проблеми теорії і правового регулювання : монографія. О.: Фенікс, 2011. С. 41-62.
51. Кіценко В.С. Поняття та структура механізму розв'язання податкових спорів в Україні. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2010. № 2. С. 269-273.
52. Коваленко А.Г. ПДВ у системі оподаткування: історичний аспект становлення та розвитку. *Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки*. 2010. Вип. 18(2). С. 111-116.
53. Коваль О.О. До питання вдосконалення нормативно-правової бази щодо порядку справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в Україні. *Держава та регіони. Сер. : Право*. 2014. № 1. С. 50-55.
54. Козырин, А.Н. Конкуренция на международных рынках и антидемпинговое регулирование. М: Спарк, 1999. 208 с.
55. Койчева О.С. Міжнародне податкове планування. *Фінансова безпека України на сучасному етапі: III Міжнар. наук.-практ. інтернет-*

конф. (м. Ірпінь, 28 лист. 2017 р.) Університет ДФС України, 2017. С. 156-158.

56. Койчева О.С. Місце та значення судового прецеденту в податковому праві. *Вороновські читання (Судовий прецедент – джерело права або приклад правозастосування)*. Міжнар. наук.-практ. конф, м. Ірпінь, 5-6 жовтня 2019р. URL: <http://afl.org.ua/2019/voronovski-chitannya-2019-zbirnik-tez/>

57. Койчева О.С., Білоус-Осінь Т.І. Адміністративно-правове забезпечення фінансових технологій в Україні. Порівняльно-аналітичне право. 2019. №4. URL: <http://www.pap.in.ua/index.php/arhiv-vidannja>

58. Койчева О.С., Білоус-Осінь Т.І. Теоретико-правові засади випуску та обігу державних цінних паперів. Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія». 2019. №2. С.73–82.

59. Котенко А. М. Особливості оподаткування пенсій в аспекті принципів податкового законодавства. *Форум права*. 2015. № 3. С. 125-130.

60. Криницький І.Є. Податкова пільга як елемент правового механізму податкового платежу. *Фінансове право*. 2012. №3. С. 16-19.

61. Криницький І.Є. Теоретичні проблеми податкового процесу: монографія Х.: Право, 2009. 320 с.

62. Криницький І.Є. Фіскальна функція як основа функція податкового платежу. Фіскальна функція як основа функція податкового платежу. *Фінансове право*. 2016. №1. С. 5-6.

63. Крисоватий А.І. Податкова гармонізація та національні особливості оподаткування високорозвинених держав. *Економіка і прогнозування*. 2009. № 4. С. 126-139.

64. Кулик В.А. Функції податків як інструменту управління економікою. Економічний форум. 2012. № 1. С. 321-326.

65. Куницын Д.В. Налоговая система Италии URL: <http://www.sfo.nalog.ru/fnalit/nalint/italy.pdf>.

66. Курдюкова Я. А. Проблемні питання правової природи плати за землею *Право і суспільство*. 2014. № 4. С. 120-124. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2014_4_22

67. Кучерявенко М. П. Податкове право України. К. : Всеукраїнська асоціація видавців “Правова єдність”, 2008. 701 с.

68. Кучерявенко М.П. Правовий механізм податку. *Право України*. 2002. № 12. С. 112 - 115.

69. Кучерявенко М.П., Смичок Є.М. Податковий компроміс: платити неможливо залишити. *Фінансове право*. 2014. №3. С. 44-48.

70. Кучерявенко Н.П. Особенности правового регулирования динамики налоговой обязанности. СПб., 2006. С. 58-65.

71. Лабузова І.С. Удосконалення адміністрування місцевих податків та зборів. *Управління розвитком*. 2013. № 21. С. 105-107.

72. Лазюк С.В. Справляння мита як реалізація функцій держави. *Актуальні проблеми держави і права*. 2011. Вип. 62. С. 198-204.
73. Ларо Д. Нормы доказательственного права в налоговых спорах. *Налоговед.* № 2 (86). 2011. С. 73-80
74. Легенченко М.О. Особливості сплати земельного податку у правовідносинах оренди комунального майна. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 18 : Економіка і право*. 2012. Вип. 17. С. 119-124.
75. Лисяк Л.В. Еволюція впровадження податку на нерухоме майно в Україні. *Економічний простір*. 2013. № 76. С. 140-148.
76. Лобач О.М. Сплата податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (на прикладі окремих елементів податку). *Наукові записки НаУКМА. Юридичні науки*. 2015. Т. 168. С. 124-130.
77. Лютий І.О. Досвід індивідуального прибуткового оподаткування у США. *Фінанси України*. 2009. № 9. С. 12-25.
78. Мазурик О.Ф. Правовий статус податкового агента : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Запоріжжя, 2010. 18 с.
79. Маринчак Н.Є. Податкова застава як примусовий забезпечувальний захід. *Держава та регіони. Сер.: Право*. 2013. № 2. С. 82-87.
80. Матухно М.О. Система адміністрування ПДВ в Україні: стан та перспективи розвитку. *Науковий вісник Чернігівського державного інституту економіки і управління. Серія 1 : Економіка*. 2014. Вип. 3. С. 142-146.
81. Мединська Т.В. Єдиний податок у формуванні доходів місцевих бюджетів та податковий контроль за його сплатою. *Сталий розвиток економіки*. 2014. № 2. С. 218-224.
82. Международное сотрудничество в сфере налогообложения и основы международного налогового права : учебное пособие / под ред. С.В. Гунько. Петропавловск-Камчатский: Изд-во Дальневосточного университета, 2004. 208 с.
83. Мельник М.І. Документальна перевірка у системі податкового контролю: концептуальні засади організації та практика застосування. *Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України*. 2014. Вип. 24.5. С. 193-199.
84. Мельник М.І. Напрями вдосконалення податкового контролю в умовах підвищення ефективності адміністрування податків в Україні. *Економічні інновації. Актуальні проблеми сталого розвитку України та її регіонів*. Вип. № 57. С. 232-242.
85. Мельник М.І. Система податкового контролю: аналіз ефективності та напрями удосконалення. *Регіональна економіка*. 2014. № 2. С. 56-67.
86. Михайлов В.В. Місцеві податки та збори. *Митна справа*. 2014. № 1(2.1). С. 235-241.

87. Михалчич В.М. Податковий суверенітет як складова державного суверенітету країни. *Наука і правоохорона*. 2014. № 2. С. 256-260.
88. Мінаєва К.В. Оскарження рішення контролюючих органів в адміністративному порядку в контексті вирішення податкових спорів. *Форум права*. 2011. № 4. С. 479-486.
89. Мірошніченко М. В. Податкове декларування як засіб узгодження позицій платників та контролюючих органів щодо виконання податкового обов'язку. *Журнал східноєвропейського права*. 2014. № 2. С. 102-105.
90. Морковка П. Налоговое право Чехии. Налоговое право стран Восточной Европы. Общая часть: Беларусь, Польша, Россия, Словакия, Украина, Чехия / отв. ред. М. В. Карасева (Сенцова), Д.М. Щекин. М.: Волтерс Клувер, 2009. 569 с.
91. Найдено О.Є. Податковий контроль : навч. посіб. Х. : ХНЕУ, 2012. 224 с.
92. Налоги и налогообложение: учебник. М. : МЦФЭР, 2010. 367 с.
93. Налоговая система Великобритании [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://chemodan.com.ua/great_britain/gbr_about_buis.html.
94. Науково-практичний коментар до Податкового кодексу України: в 3-х т. / Кол. авторів [заг. ред. М. Азарова]. К., 2010. Т. 2.
95. Нікітішин А.О. Податкові надходження як складова доходів місцевих бюджетів. *Вісник Одеського національного університету. Серія : Економіка*. 2016. Т. 21, Вип. 2. С. 156-160.
96. Олійник А.Р. Податкова застава та забезпечення виконання податкового зобов'язання: порівняльна характеристика законодавства України та Республіки Грузія. *Правничий часопис Донецького університету*. 2013. № 2. С. 180-186.
97. Організація податкового контролю : навч. посібн. Л.О. Кизилова, Г. І. Кизилів. Харків : ХНАМГ, 2006. 163 с.
98. Пархоменко-Цироцянець С.В. Питання визначення віку настання дієздатності фізичної особи у податковому законодавстві. *Актуальні проблеми держави і права*. 2009. Вип. 46. С. 153-157.
99. Пархоменко-Цироцянець С.В. Поняття та значення об'єкта оподаткування для визначення податкового обов'язку платника податку. *Актуальні проблеми держави і права*. 2007. Вип. 34. С. 187-194.
100. Пархоменко-Цироцянець С.В. Правова природа податкових правовідносин. Система фінансового права: проблеми теорії і правового регулювання. Монографія. Одеса: Фенікс, 2011. 193 с.
101. Перепелиця М.О. Поняття та види суб'єктів фінансового права. Монографія. Х.: Право, 2012. 272 с.
102. Пирога С.С. Сутність бюджетного відшкодування ПДВ. *Вісник Академії праці і соціальних відносин Федерації профспілок України. Серія : Право та державне управління*. 2013. № 1. С. 117-122.

103. Письменний В.В. Місцеві фінанси. Тернопіль : Економічна думка ТНЕУ, 2012. 200 с.
104. Письменний В. Забезпечення соціальної справедливості в оподаткуванні нерухомості. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2015. Вип. 3. С. 53-61.
105. Підцерковний Б.В. Податкова автономія органів місцевого самоврядування: сутність та стан в Україні. *Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія : Економічні науки*. 2015. № 1. С. 12-16.
106. Податкова політика України: стан, проблеми та перспективи : монографія. П.В. Мельник, М.Л. Тарангул, З.С. Варналій. К. : Знання України, 2008. 675 с.
107. Податкове право України: підручник. М.П. Кучерявенко. Х.: Право, 2013. 528 с.
108. Покатаєва О.В. Проблемні питання стягнення акцизного податку за Податковим кодексом України. *Форум права*. 2011. № 2. С. 745-749.
109. Покинтелиця В.М. Зарубіжний досвід адміністрування податків. 2009. № 1 (4Е). С. 281-287.
110. Попова Л.М. Місцеві податки та збори як основа ефективної діяльності органів місцевого самоврядування. *Європейські перспективи*. 2013. № 12. С. 123-130.
111. Прокопенко В.В. Митні платежі в Україні: зміст, особливості. *Митна справа*. 2013. № 4. С. 50-56.
112. Просолов М.О. Види податкових перевірок: досвід визначення та новели законодавства. *Право та управління*. 2011. № 1. С. 339-346.
113. Проць Н.В. Формування податкових надходжень місцевих бюджетів в контексті бюджетної децентралізації. *Фінансовий простір*. 2015. № 1. С. 221-229.
114. Радіонова Н.Й. Аналіз основних змін у податковому законодавстві щодо ПДВ. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Серія : Економічні науки*. 2015. № 3. С. 68-72.
115. Рева Д.В. Правове регулювання податкового контролю в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2005. 20 с.
116. Россіхіна Г.В. Щодо вдосконалення норм податкового законодавства. *Проблеми законності*. 2012. Вип. 119. С. 139-147.
117. Самбор М. Адміністративний арешт: порядок застосування даного виду стягнення та повноваження окремих органів і посадових осіб щодо внесення клопотань про застосування (заміну) на даний вид стягнення. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Юридичні науки*. 2012. Вип. 90. С. 49-54.
118. Самсін І.Л. Зміна податкового зобов'язання: підстави та наслідки за Податковим кодексом України. *Адвокат*. 2011. № 8. С. 27-30.

119. Самсін І.Л. Співвідношення понять «податковий обов'язок» та «податкове зобов'язання» в законодавстві України. *Вісник Верховного Суду України*. 2011. № 9. С. 34-38.
120. Сарнацька Ю.А. Імпорт: обчислення мита та ПДВ. *Фінанси, облік і аудит*. 2011. Вип. 18. С. 347-354.
121. Сергєєв С.О. Правове регулювання фіскальних правовідносин в Україні. Автореф. дис. ... канд.юрид.наук. Харків, 2007. 19 с.
122. Сидорук Р.А. Правовий статус осіб, які сприяють сплаті податків та зборів в Україні. *Право і суспільство*. 2015. № 5. С. 150-157.
123. Сидорук Р.А. Правовий статус податкових агентів. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2015. Вип. 14(1). С. 79-82.
124. Скибенко С.Т. Роль туристичного збору у фінансуванні регіонів. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Сер. : Економічні науки*. 2013. № 2. С. 315-319.
125. Скоробогач В.І. Причини та наслідки обмеження податкових повноважень місцевих органів влади в Україні. *Митна справа*. 2014. № 1(2.2). С. 182-187.
126. Смичок Є.М. Європейський досвід боротьби з агресивним податковим плануванням. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2016. № 33 (2). С. 74-76.
127. Стародуб Д.М. Правовий статус податкової декларації: порівняльний аспект. *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. 2013. Вип. 62. С. 251-257.
128. Стародуб. Д.М. Щодо визначення поняття «податкове декларування». *Фінансове право* . 2014. № 1. С. 26-29.
129. Сучасний стан та перспективи розвитку оподаткування в державах ЄС : збірник матеріалів науково-методологічного семінару. Ірпінь: Національний університет ДПС України, 2009. 153 с.
130. Теремецький В.І. Горизонтальний моніторинг – новий метод здійснення податкового контролю. *Форум права*. 2012. № 1. С. 953-61.
131. Типовая конвенция ООН об избежании двойного налогообложения в отношениях между развитыми и развивающимися странами (пересмотренное издание 2011 г.). Нью-Йорк : ООН, 2013. 562 с.
132. Ткаченко А.В. Теоретичні основи податкового контролю та практичні рекомендації щодо його вдосконалення. *Науковий вісник ЧДІЕУ*. – 2012. № 3 (15). С. 247-253.
133. Товкун Л.В. До питання про принципи податкового контролю. *Форум права : електр. наук. фах. вид*. 2012. №3. С. 749-752.
134. Толковый словарь аудиторских, налоговых и бюджетных терминов. Под ред. Н. Сычева, В. Ильина. М.: Финансы и статистика, 2003. 272 с.

135. Тупанчески Н. Уклонение от уплаты налогов в сравнительном праве. *Закон и право*, 2001. №7. С. 25-26.

136. Україна-2014: соціально-економічна криза та пошук шляхів реформування. К., 2014. 60 с. URL: http://www.razumkov.org.ua/upload/2014_Ekonomika_101114_NNN.pdf.

137. Усенко Р. Проблеми юридичної відповідальності за правопорушення у сфері оподаткування (за матеріалами проекту Податкового кодексу України). *Підприємство, господарство і право*. 2003. №10. С. 54.

138. Хмільовська К.В. Організаційні засади податкового контролю. *Фінанси України*. 2003. № 6. С. 50-56.

139. Царьова Л.К. Адміністрування податків в Україні: поняття та правова природа. *Актуальні проблеми держави і права*. Вип. 18: 36. наук. пр. 2003. 968 с.

140. Чайковская Н.В. Теория и методология реализации налоговой политики государства в области налогового контроля. URL: <http://economy-lib.com/teoriya-i-metodologiya-realizatsii-nalogovoy-politiki-gosudarstva-v-oblasti-nalogovogo-kontrolya#ixzz2uo0A6bd8>

141. Чередніченко А.П. Податковий контроль в умовах трансформаційної економіки України : монографія. К.: ТОВ «Аспект-Поліграф», 2005. 204 с.

142. Чумакова О. Податкова політика у сфері трансфертного ціноутворення: економічна ефективність і тонка капіталізація. *Теорія та практика державного управління*. 2013. Вип. 3 (42) URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/tpdu/2013-3/doc/2/17.pdf>.

143. Швабу Ю.І. Податкова декларація з податку на прибуток. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2014. Вип. 24.7. С. 297-301.

144. Шевченко Н.В. Механізм оцінки ефективності державного фінансового контролю в Україні : дис. канд. екон. наук: Суми, 2011. 260 с.

145. Шорохова Ю.С. Історія виникнення податку на прибуток підприємств на теренах України. *Проблеми законності*. 2015. Вип. 128. С. 112-118.

146. Нормативні джерела

147. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР (Редакція від 21.02.2019 № 2608-III). URL: www.rada.gov.ua

148. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. (Редакція від 20.10.2019 № 129-IX). URL: www.rada.gov.ua

149. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI, (Редакція від 14.11.2019 № 202-IX). URL: www.rada.gov.ua

150. Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту: Закон України від 22.12.1998 № 330-XIV (Редакція від

04.10.2018, №- 2530-VIII). URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/330-14>

151. Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну: Закон України від 22.12.1998 № 332-XIV (Редакція від 04.10.2018, №- 2530-VIII) URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/332-14>

152. Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту: Закон України від 22.12.1998 № 331-XIV (Редакція від 04.10.2018, №- 2530-VIII) URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/331-14>

153. Про митний тариф України: Закон України від 19.09.2013 № 584-VII (Редакція від 01.01.2019, №- 2628-VIII). URL:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/584-18>

154. Про ратифікацію Протоколу про вступ України до Світової організації торгівлі: Закон України від 10.04.2008 № 250-VI (Поточна редакція – прийняття від 10.04.2008). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/250-17>

155. Деякі питання електронного адміністрування податку на додану вартість: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 №569 (Редакція від 22.07.2017, № 536-2017-п). URL: <http://sfs.gov.ua/podatki-ta-zbori/zagalnoderjavni-podatki/podatok-na-dodanu-vartist/normativno-pravovi-akti/66324.html>

156. Про затвердження Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість: Наказ Міністерства фінансів України від 14.11.14 № 1130 (Редакція від 16.03.2018, № z0151-18). URL:<http://sfs.gov.ua/podatki-ta-zbori/zagalnoderjavni-podatki/podatok-na-dodanu-vartist/normativno-pravovi-akti/63395.html>

157. Про затвердження Положення про виготовлення, зберігання, продаж марок акцизного податку та маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів: Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.10 №1251 (Редакція від 14.11.2019, № 916-2019-п). URL: <http://sfs.gov.ua/podatki-ta-zbori/zagalnoderjavni-podatki/aktsizniy-podatok/normativno-pravovi-akti/53252.html>

158. Про затвердження форми декларації акцизного податку, Порядку заповнення та подання декларації акцизного податку: Наказ Міністерства фінансів України від 23.01.2015 №14 (Редакція від 09.08.2019, № z0774-19). URL: <http://sfs.gov.ua/podatki-ta-zbori/zagalnoderjavni-podatki/aktsizniy-podatok/normativno-pravovi-akti/63521.html>

159. Про затвердження Порядку справляння митних платежів при ввезенні на митну територію України товарів громадянами: Наказ Міністерства фінансів України від 22.05.2012 №581 (Редакція від 20.02.2015, № z0087-15). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0916-12>

160. Про затвердження Порядку надіслання контролюючими органами податкових повідомлень-рішень платникам податків: Наказ Міністерства фінансів України від 28.12.2015 № 1204. (Редакція від 19.09.2017, № з1021-17). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0124-16>

161. Про затвердження Порядку розгляду звернень та організації особистого прийому громадян у Державній фіскальній службі України та її територіальних органах: Наказ Міністерства фінансів України від 02.03.2015 №271 (Редакція від 05.04.2016, № з0357-16). URL: <http://sfs.gov.ua/priymalnya-gromadyan/zvernennya-gromadyan/reestratsiya/pravova/akti/221200.html>

162. Про затвердження Порядку оформлення і подання скарг платниками податків та їх розгляду контролюючими органами: Наказ Міністерства фінансів України від 21.10.2015 № 916 (Редакція від 08.09.2017, № з0941-17). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1617-15>

163. Про Державну податкову службу України : Постанова Кабінету Міністрів України від 6.03.2019 р. (Редакція від 27.09.2019, № 846-2019-п). URL: www.rada.gov.ua

ДОДАТОК 1.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

Визначте, який з перелічених податків чи зборів не є загальнодержавним:

- а) плата за користування надрами;
- б) збір за спеціальне використання води;
- в) туристичний збір;
- г) збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства.

Визначте, який з перелічених податків чи зборів не є загальнодержавним:

- а) збір за спеціальне використання води;
- б) плата за користування надрами;
- в) плата за землю;
- г) збір до фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

Визначте, який з перелічених податків чи зборів не є загальнодержавним:

- а) збір за спеціальне використання лісових ресурсів;
- б) податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- в) податок на доходи фізичних осіб;
- г) податок на додану вартість.

Визначте, який з перелічених податків чи зборів не є загальнодержавним:

- а) плата за користування надрами;
- б) єдиний податок;
- в) збір за користування радіочастотним ресурсом України;
- г) збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства.

Визначте, який з перелічених податків чи зборів є загальнодержавним:

- а) збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності;
- б) податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів;
- в) збір за місця для паркування транспортних засобів;
- г) єдиний податок.

Визначте, який з перелічених податків чи зборів є загальнодержавним:

- а) податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- б) збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності;
- в) єдиний податок;
- г) плата за землю;

Визначте, який з перелічених податків чи зборів не належить до місцевих:

- а) збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів комунальної форми власності;
- б) податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- в) єдиний податок;
- г) збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності.

Податкова пільга надається шляхом:

- а) податкового вирахування (знижки), що зменшує базу оподаткування до нарахування податку та збору;
- б) зменшення податкового зобов'язання після нарахування податку та збору;
- в) встановлення зниженої ставки податку та збору;
- г) всіма зазначеними способами.

До повноважень яких посадових осіб належить прийняття рішень щодо розстрочення податкового боргу стосовно загальнодержавних податків на строк, що виходить за межі одного бюджетного року:

- а) керівником (заступником керівника) ДПС;
- б) керівником (заступником керівника) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та митну політику, про що повідомляється центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики;
- в) міністром фінансів або його заступником;
- г) Прем'єр– міністром України.

Платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом:

- а) 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку для подання декларації;
- б) 15 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку для подання декларації;
- в) 20 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку для подання декларації;
- г) 40 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку для подання декларації;

Адміністративний арешт майна платника податків може бути накладено:

- а) за рішенням керівника контролюючого органу (його заступника);
- б) за рішенням керівника контролюючого органу (його заступника), обґрунтованість якого протягом 96 годин має бути перевірена судом;
- в) за рішенням суду за поданням працівника ДПС;
- г) такої форми забезпечення виконання податкових зобов'язань не передбачено законодавством.

Стягнення коштів та продаж майна платника податків у разі непогашення податкового боргу провадяться:

- а) не раніше ніж через 60 календарних днів з дня надіслання такому платнику податкового повідомлення– рішення;

б) не раніше ніж через 60 календарних днів з дня надіслання такому платнику податкової вимоги;

в) не раніше ніж через 60 календарних днів з дня проведення опису майна.

Що з переліченого може бути використане як джерело погашення податкового боргу платника податків:

а) майно платника податків, надане ним у заставу іншим особам (на час дії такої застави), якщо така застава зареєстрована згідно із законом у відповідних державних реєстрах до моменту виникнення права податкової застави;

б) майно, яке належить на правах власності іншим особам та перебуває у володінні платника податків;

в) права інтелектуальної (промислової) власності, передані в користування такому платнику податків без права їх відчуження;

г) майнові комплекси.

Назвіть випадки, коли платник податків може відчужувати майно, що перебуває у податковій заставі, без згоди органу державної податкової служби:

а) таких випадків законодавство не передбачає, відчуження здійснюється тільки за згодою органу ДПС;

б) якщо орган ДПС впродовж десяти днів з моменту отримання від платника податків відповідного звернення не надав такому платнику податків відповіді щодо надання (ненадання) згоди;

в) якщо кошти від такого відчуження будуть направлені в повному обсязі в рахунок виплати заробітної плати працівникам платника податку.

Податковий контроль може здійснювати:

а) ВРУ, Рахункова палата, митні органи;

б) Кабінет Міністрів України, Держана аудиторська служба, Державна податкова служба;

в) МВС, Державна податкова служба, державні виконавці;

г) Державна податкова служба, митні органи.

Тривалість документальної планової перевірки для великих платників податків не може перевищувати:

а) 20 днів;

б) 15 днів;

в) 30 днів;

г) 10 днів.

Перевірка, що проводиться за місцем здійснення господарської діяльності є:

- а) документальна виїзна;
- б) фактична;
- в) камеральна;
- г) господарська.

За фінансові правопорушення передбачена відповідальність:

- а) кримінальна;
- б) адміністративна;
- в) фінансова;
- г) усі зазначені види.

Формою податкового контролю є:

- а) здійснення експертної діяльності на господарюючому об'єкті;
- б) інформаційно– аналітичне забезпечення діяльності контролюючих органів;
- в) перевірка державних закупівель;
- г) проведення перевірок та звірок співробітників контролюючого органу.

Податок на прибуток підприємств є:

- а) місцевим податком;
- б) загальнодержавним податком;
- в) податком змішаного типу;
- г) загальнодержавним збором.

Податок на прибуток підприємств в Україні є:

- а) прямим податком;
- б) непрямим податком;
- в) податком змішаного типу;
- г) такого на сьогодні в Україні немає.

Об'єктом податку на прибуток підприємств є:

- а) дохід фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб;
- б) дохід юридичних осіб;
- в) прибуток підприємств;
- г) дохід підприємств зменшений (скоригований) на суму амортизаційних відрахувань.

Хто з наступних суб'єктів не є платником податку на прибуток підприємств:

- а) українські суб'єкти господарювання – юридичні особи, які провадять господарську діяльність за межами території України;
- б) постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України;

- в) неприбуткові підприємства, установи та організації у порядку та на умовах, встановлених Податковим кодексом;
- г) підприємство, що не отримало прибуток.

Який з наступних періодів не є податковим (звітним) періодом з податку на прибуток підприємств в Україні:

- а) тиждень, місяць, квартал, рік;
- б) півріччя, рік;
- в) рік;
- г) квартал.

Базова ставка з податку з доходів фізичних осіб складає:

- а) 5%;
- б) 18%;
- в) 15%;
- г) 20%.

Податкова соціальна пільга з податку на доходи фізичних осіб надається:

- а) лише за основним місцем роботи;
- б) лише за основним місцем роботи протягом року та при здійсненні річного перерахунку податку з доходів фізичних осіб;
- в) лише за місцем роботи, що не є основним;
- г) виключно за одним з місць роботи згідно з заявою платника;

Податкова декларація, для платників податку на доходи фізичних осіб подається:

- а) до 1 січня року, що настає за звітним;
- б) до 1 березня року, що настає за звітним;
- в) до 1 травня року, що настає за звітним;
- г) до 1 серпня року, що настає за звітним.

Податкові правовідносини виникають на підставі:

- а) закону;
- б) закону та наявності об'єкта оподаткування;
- в) наявності об'єкта оподаткування;
- г) закону та досягнення 16 років.

Дієздатність фізичних осіб платників податків настає з:

- а) 16 років;
- б) 18 років;
- в) вік законодавчо не встановлений;
- г) 14 років.

Пов'язані особи відповідно до ПК України – це:

- а) члени сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення;
- б) подружжя платника податків;
- в) фізичні особи, які перебувають у відносинах влади та підпорядкування;
- г) фізична особа або члени її сім'ї, які здійснюють контроль за платником податку.

В залежності від форми оподаткування, податки поділяються на:

- а) загальнодержавні та місцеві;
- б) особисті та реальні;
- в) прямі та непрямі;
- г) прямі, реальні та особисті.

Обов'язковими елементами податку є:

- а) суб'єкт, об'єкт, ставка, строк;
- б) суб'єкт, об'єкт, одиниця оподаткування, ставка, строк, пільги;
- в) суб'єкт, об'єкт, ставка, строк, пільги;
- г) суб'єкт, об'єкт, ставка, строк, пільги.

Які види податкових перевірок не передбачені ПКУ?

- а) камеральні;
- б) виїзні;
- в) оперативні;
- г) фактичні.

Як визначається пеня?

- а) у відсотках від несплаченої суми податку;
- б) у відсотках від прихованого об'єкта оподаткування;
- в) у відсотках від несплаченої суми податку і штрафної санкції;
- г) у відсотках від штрафної санкції.

Яка з перерахованих обставин виключає вину особи у вчиненні податкового правопорушення?

- а) податкове порушення сталося через незнання платником податків податкового законодавства, так як він в силу об'єктивних причин не мав доступу до відповідних документів;
- б) податкове порушення сталося внаслідок виконання платником податків письмових роз'яснень з питань застосування податкового законодавства, даних контролюючим органом;
- в) податкове порушення сталося внаслідок виконання платником податків рекомендацій і роз'яснень «Фінансової газети»;
- г) податкове правопорушення сталося внаслідок виконання податкової консультації з аналогічного питання, наданої третій особі.

З метою встановлення мінімальних строків амортизації основні засоби та інші необоротні активи розділені Податковим кодексом на :

- а) 2 види;
- б) 24 класа;
- в) 12 груп;
- г) 16 груп.

Податковою різницею в контексті податку на прибуток підприємств слід вважати:

- а) сума знижки на товари (послуги) підприємства, на яку не нараховується ставка податку ;
- б) різниця у ставках податку на різні види діяльності одного й того ж платника податку на прибуток;
- в) сума на яку, у передбачених ПК України випадках, корегується фінансовий результат платника податку на прибуток;
- г) боргові зобов'язання платника податку, строк погашення яких більше одного року.

Корегування фінансового результату на податкові різниці зобов'язані проводити:

- а) всі платники податку на прибуток підприємств;
- б) лише новостворені платники податку на прибуток підприємств;
- в) платники податку загальний дохід яких за звітний рік перевищив 20 млн. грн..
- г) платники податку – нерезиденти.

За ставкою 0% оподатковується прибуток:

- а) від діяльності, пов'язаної з випуском лотерей;
- б) підприємств – резидентів Європейського Союзу;
- в) від діяльності страховиків щодо добровільного медичного страхування;
- г) від діяльності громадських об'єднань.

Хто з наступних суб'єктів може бути платником податку на прибуток підприємств в Україні:

- а) об'єднання співвласників багатоквартирного будинку;
- б) суб'єкти господарювання, що сплачують єдиний податок;
- в) представництва нерезидентів, що виконують лише агентські функції на території України;
- г) релігійні організації.

Умовами надання податкової знижки в сукупності з податку з доходів фізичних осіб є:

а) придбання товарів (робіт, послуг) у резидента; наявність податкового номеру;

б) придбання товарів (робіт, послуг) у резидентів, нерезидентів, наявність податкового номеру; отримання заробітної платні;

в) придбання товарів (робіт, послуг) у резидента; наявність податкового номеру; сума нарахованого податкової знижки не може перевищувати суму загального оподаткованого доходу, отриманого як заробітна плата протягом податкового року;

г) придбання товарів (робіт, послуг) у резидента; сума нарахованого податкової знижки не може перевищувати суму загального оподаткованого доходу, отриманого як заробітна плата протягом податкового року;

Реалізація права на податкову соціальну пільгу ставиться у залежність від таких умов в сукупності:

а) одержання доходів із джерел в Україні; одержання доходу у вигляді заробітної плати (інших прирівняних до неї відповідно до законодавства виплат, компенсацій і відшкодувань); отриманий оподатковуваний дохід за звітний податковий місяць не досягнув максимальної межі доходів, визначеної ПКУ; подачі заяви роботодавцеві про застосування пільги;

б) одержання доходу у вигляді заробітної плати (інших прирівняних до неї відповідно до законодавства виплат, компенсацій і відшкодувань); отриманий оподатковуваний дохід за звітний податковий місяць не досягнув максимальної межі доходів, визначеної ПКУ; подачі заяви роботодавцеві про застосування пільги;

в) одержання доходів із джерел в Україні; одержання доходу у вигляді заробітної плати (інших прирівняних до неї відповідно до законодавства виплат, компенсацій і відшкодувань); отриманий оподатковуваний дохід за звітний податковий місяць не досягнув максимальної межі доходів, визначеної ПКУ;

г) одержання доходу у вигляді заробітної плати (інших прирівняних до неї відповідно до законодавства виплат, компенсацій і відшкодувань); отриманий оподатковуваний дохід за звітний податковий місяць не досягнув максимальної межі доходів, визначеної ПКУ.

Платниками податку з доходів фізичних осіб є:

а) резиденти;

б) нерезиденти;

в) резиденти та нерезиденти;

г) фізичні особи, суб'єкти підприємницької діяльності.

Об'єктом оподаткування у резидента по податку з доходів фізичних осіб є:

а) загальний місячний оподатковуваний дохід; доходи з джерелом походження з України, який підлягає кінцевому оподаткуванню при виплаті;

б) загальний місячний оподатковуваний дохід; доходи з джерелом їх походження з України, які підлягають кінцевому оподаткуванню при їх виплаті; іноземні доходи;

в) загальний місячний оподатковуваний дохід; чистий річний оподатковуваний дохід; доходи з джерелом їх походження з України, які підлягають кінцевому оподаткуванню при їх виплаті; іноземні доходи;

г) загальний місячний оподатковуваний дохід; доходи з джерелом їх походження з України, які підлягають кінцевому оподаткуванню при їх виплаті; іноземні доходи.

Фізична особа визнається податковим резидентом України, якщо:

а) є громадянином України та отримує доходи на Україні;

б) є громадянином України та проживає на території України більше 183 календарних днів протягом календарного року;

в) громадянство особи неможливо встановити;

г) громадянин України, який порушив норми Конституції України та прийняв громадянство іншої держави.

Вкажіть, за якими ставками здійснюється обчислення сум акцизного збору для тютюнових виробів:

а) за ставками у відсотках до обороту з продажу;

б) у твердих сумах з одиниці реалізованого товару;

в) за ставками у відсотках до обороту з продажу та у твердих сумах з одиниці реалізованого товару одночасно.

г) за ставками у відсотках до обороту з продажу та у твердих сумах з одиниці реалізованого товару одночасно але не менше встановленого мінімального податкового зобов'язання;

д) вірних відповідей немає.

Вкажіть, які ставки застосовуються при нарахуванні ввізного мита до товарів, що походять із тих країн або економічних союзів, що користуються в Україні режимом найбільшого сприяння:

а) пільгові ставки;

б) повні ставки;

в) преференційні ставки

г) адвалорні ставки;

д) сезонні.

Виберіть правильну відповідь:

а) Єдиний митний тариф України – це систематизоване зведення ставок непрямих податків, що діють в Україні;

б) Єдиний митний тариф України – це систематизоване зведення ставок мита;

в) Єдиний митний тариф України – основний документ, що затверджує правила роботи митних органів;

г) усі відповіді вірні;

д) вірних відповідей немає.

Визначте, що таке митна вартість:

а). це ціна товару, обумовлена в контракті;

б). це ціна, що фактично сплачена або підлягає сплаті на момент перетину митного кордону;

в). це сума платежів, сплачена при перетині митного кордону;

г). це сума мита, що сплачується до бюджету;

д). правильної відповіді немає.